

LES 1 Jezus wint en de satan verliest

25-31 maart

Deel I: Overzicht

Onze les van deze week vestigt onze aandacht op de grote strijd tussen goed en kwaad door de eeuwen heen. Openbaring 12 schetst vier belangrijke gebeurtenissen in deze strijd. Dat zijn de opstand van Lucifer in de hemel, zijn poging het kind Jezus te vernietigen, zijn aanval op Gods volk tijdens de Middeleeuwen en zijn laatste aanval op de overgeblevenen van Gods volk in de eindtijd. In elk van deze conflicten openbaart Christus zich als onze zegevierende Heer, onze triomferende Verlosser en onze machtige Overwinnaar.

De kerngedachte in onze les van deze week is dat Jezus wint en Satan verliest, ondanks de gemene aanvallen van Satan op Gods volk en zijn pogingen hen te vernietigen. Deze gedachte is onmisbaar, als we ons voor willen bereiden op het verstaan van de boodschap voor de eindtijd, zoals we die vinden in Openbaring 14:6-12. Gods volk heeft de absolute zekerheid dat Jezus aan het kruis over de overheden en machten van de hel triomfeerde, hoewel het te maken zal krijgen met zowel onderdrukking, vervolging en gevangenschap, als met een economische boycot en doodsvonnissen. Satan is een verslagen vijand. Dezelfde Jezus die nooit een gevecht met Satan verloor, zal het laatste gevecht evenmin verliezen. Jezus zal zijn volk in de laatste strijd op aarde naar de overwinning leiden.

Wij hebben een periode voor ons die veel van ons zal verlangen. Leden van Gods volk zullen in de laatste periode van de geschiedenis van de aarde hun grootste beproeving ondergaan, maar wij kunnen onze toekomstige beproevingen tegemoet treden in het volste vertrouwen dat ook wij samen met, door en vanwege Jezus de overwinning kunnen behalen.

Deel II: Commentaar

Openbaring 12 zou terecht het gewricht genoemd kunnen worden waar het gehele boek Openbaring omheen draait. Hoofdstuk 12 staat centraal in het laatste bijbelboek en vormt de overgang van al het voorgaande naar alles erna. Hoofdstuk 12 verbindt de voorafgaande hoofdstukken in Openbaring met de nog komende hoofdstukken. Openbaring 1 begint met de glorieuze beschrijving van Christus als onze Schepper, Verlosser, Hogepriester en komende Koning. Dan vervolgt het boek Openbaring en komt aan met drie series van zeven – de zeven gemeenten, de zeven zegels en de zeven bazuinen. Elk van deze series eindigt met een overwinning voor Christus en zijn gemeente. Het is de bedoeling in deze eerste hoofdstukken duidelijk te onthullen hoe Christus aan de opeenvolgende pogingen van Satan om Gods volk te vernietigen, uiteindelijk een einde maakt, en de uiteindelijke triomf van Christus Jezus in de wereldwijde strijd tussen goed en kwaad te laten zien. De openbaring van Jezus Christus in elk van deze hoofdstukken baant de weg in Openbaring 12:17 voor de openbaring van Jezus aan zijn volk. Wij constateren dat er, voorafgaand aan deze openbaring, in elke opeenvolgende serie van zeven die trouwe gelovigen zijn die 'overwinnen' (dat zijn degenen die zich niet gewonnen geven aan de onderdrukkende machten van het kwaad, degenen die trouw aan Christus zijn) en degenen die samen met de getrouwen van alle tijden God aanbidden voor zijn troon (Openb. 7:9-12).

In de laatste serie van deze zeven blaast de zevende engel op zijn bazuin, waarbij hij luidt roept: 'De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid' (Openb. 11:15, HSV). De eerste elf hoofdstukken van Openbaring geven ons de verzekering dat de Christus, die door de eeuwen heen over de machten van de hel triomfeerde, dat ook zal doen in de laatste strijd op aarde. Satan is er nooit in geslaagd Gods waarheid uit te roeien of Gods volk volledig te vernietigen, hoewel waarheden met voeten getreden zijn, Gods volk vervolgd is en tienduizenden doodgemarteld zijn.

Het moge zo zijn dat de kaars van de waarheid geflakkerd heeft, maar die is nooit uitgedoofd. Er is altijd een licht in de duisternis geweest. Uiteindelijk zal de volledige aarde met Gods heerlijkheid verlicht worden (Openb. 18:1). De Amerikaanse schrijver James Russell Lowell omschrijft het goed in het gedicht 'De huidige crisis':

'De waarheid voor altijd op het schavot,
het verkeerde voor altijd op de troon.
Toch beheerst dat schavot de toekomst,
en achter het vage onbekende
staat God in de schaduw,
en waakt Hij over zijn eigendom.'

Kernvers (deel 1): Openbaring 12:11

Hoewel Openbaring 12 heel veel te betekenen heeft, zijn twee verzen bijzonder betekenisvol en zijn deze vooral onze aandacht waard. Het eerste vers is Openbaring 12:11: 'En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood.' Het woord 'overwinnen' duidt op overwinning, triomf en onderwerping. Het wordt in het boek Openbaring zeventien keer gebruikt. Gods volk overwint. Dit volk wordt *niet* overwonnen.

De vraag is: Hoe overwinnen we? Hoe kunnen we triomferen over de verleidingen van de duivel? Openbaring 12:11 beantwoordt deze vraag door te verklaren: 'Zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam.' De uitdrukking 'door het bloed' kan ook vertaald worden met 'vanwege het bloed' of 'op grond van het bloed.' Met de woorden van een oud lied: 'Mijn hoop is nergens anders op gebouwd dan op Jezus' bloed en gerechtigheid.'

Wij behalen de overwinning niet door onze wilskracht. De duivel is een gewiekste vijand. Hij kent onze zwakke karaktertrekken. Hij weet waar we eerder onderuit gegaan zijn. Hij kent onze meest kwetsbare kanten. Onze hoop ligt verankerd in Christus en zijn gerechtigheid. Er bestaan twee zeer krachtige verklaringen van Ellen G. White die commentaar geven op Openbaring 12:11. Ze staan in *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, blz. 974:

'Allen die dat willen kunnen overwinnaars zijn. Laten we er oprecht naar streven de maatstaf te bereiken die ons voorgehouden wordt. Christus kent onze zwakheid, en we kunnen dagelijks naar Hem toe gaan voor hulp. We hoeven niet een maand vóór we kracht nodig hebben, deze kracht te krijgen. Wij moeten van dag tot dag overwinnen (MS 28, 1886).'

Alleen als we Jezus volledig vertrouwen en dagelijks naar Hem toe gaan voor hulp, kunnen we overwinnaars zijn. Niet alleen Satan kent onze zwakheden, maar ook Jezus. Jezus verlost ons door zijn genade en macht van de schuld ten gevolge van de zonde en uit de greep van de zonde. Door zijn bloed worden we verlost van de veroordeling die van de zonde uitgaat en bevrijd van de overheersing door de zonde. De tweede opmerking van Ellen G. White verheldert dit punt: 'Wij worden overwinnaars door anderen te helpen overwinnen, door het bloed van het Lam en het woord van ons getuigenis. Wanneer we de geboden van God in ons hart bewaren, zal dat in ons een gehoorzame geest opleveren, en de dienstbaarheid die uit een dergelijke geest voortkomt, kan God aanvaarden (Brief 236, 1908).' – *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, blz. 974.

De kern van de zonde is zelfzucht. Wanneer we bij het kruis komen, verandert Christus' genade ons. Zijn liefde motiveert ons om anderen te dienen en voor hen tot zegen te zijn. Het 'woord van ons getuigenis' verwijst naar het getuigenis dat we afleggen. Ons getuigenis is niet alleen een zegen voor anderen, maar wanneer we dienend bezig zijn worden we ook zelf gezegend. Christus' vermogen om te overwinnen vloeit uit het hemelse heiligdom naar hen die Jezus volkomen vertrouwen, die door zijn genade verlost zijn en hun leven in zijn dienst stellen.

Kernvers (deel2): Openbaring 12:17

Het laatste vers van Openbaring 12 is een van de belangrijkste verzen in de gehele Bijbel. De draak (Satan) is boos op de trouwe overgebleven leden Gods volk en vecht met deze beweging van de eindtijd, met hen 'die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben' (Openb. 12:17, HSV). In Openbaring 13 doet de duivel een beroep op zijn twee bondgenoten om hem bij te staan in de laatste oorlog op aarde. Deze bondgenoten worden aan ons voorgesteld als het beest uit de zee (Openb. 13:1-10) en het beest uit de aarde, ook bekend als de leugenprofeet (Openb. 13:11-18; vgl. Openb. 16:13, 19:20 en 20:10).

Zevendedagsadventisten zijn van mening dat deze twee beesten achtereenvolgens het pausdom (de staatsmacht van de Rooms-Katholieke Kerk) en de Verenigde Staten vertegenwoordigen.

Bovendien is spiritisme zo nauw met Satan verbonden, dat de draak allebei symboliseert. Onder aanvoering van deze drieëenheid – de draak (spiritisme), het beest uit de zee (het pausdom) en het beest uit het land, ook bekend als de leugenprofeet (het afvallige protestantisme onder aanvoering van de Verenigde Staten van Amerika) – zal Satan de oorlog aanbinden met het overgebleven volk van God.

De term 'overblijfsel' wordt de gehele Bijbel door gebruikt ter omschrijving van Gods trouwe volk. Het Oude Testament gebruikt het woord 'overblijfsel', of een daarvan afgeleide term, op ten minste drie manieren.

Ten eerste wordt daarbij gedacht aan behoud. Leden van Jakobs familie werden door tussenkomst van Jozef voor de vernietigende hongersnood behoed. Genesis 45:7 spreekt over deze familieleden als Jakobs nakomelingen, letterlijk als 'een overblijfsel' (HSV). Hier ligt de nadruk op het feit dat Jakobs nakomelingen behouden werden. Op een soortgelijke manier wordt Gods overblijfsel in de eindtijd beschermd tegen de aanvallen van de draak en zijn bondgenoten, het beest en de leugenprofeet. Op dezelfde manier waarop God Jozef naar Egypte stuurde om 'voor jullie een overblijfsel veilig te stellen op aarde, en jullie door een grote uitredding in leven te houden' (Gen. 45:7, HSV), stuurt God voorafgaand aan zijn tweede komst zijn in de eindtijd overgebleven volk met de opdracht de wereld te waarschuwen en veel mensen te behoeden voor een dreigende vernietiging door de zeven laatste plagen.

Ten tweede wordt in 1 Kon. 19:14 en 18 het woord 'overblijfsel' gebruikt ter aanduiding van 'wat over is'. Elia roept uit naar de Heer: 'Ik ben als enige overgebleven' (1 Kon. 19:14). Daarop antwoordt God: 'Ik zal er in Israël zeventuizend overlaten, allen die de knieën niet gebogen hebben voor de Baäl' (1 Kon. 19:18, HSV). Hier is het woord 'overblijfsel' een aanduiding van degenen die trouw blijven en zich niet gewonnen gegeven hebben aan de verderfelijke van verkeerde aanbidding om hen heen.

Ten derde wordt het woord 'overblijfsel' in het Oude Testament in bepaalde gevallen gebruikt ter aanduiding van degenen die ontsnappen uit de ballingschap in Babylon (Jer. 23:3, Jer. 31:7). Het bij elkaar voegen van deze verzen helpt ons een uitgebreider beeld te krijgen van de beweging in Openbaring 12, die in de eindtijd Gods overblijfsel vormt. Samengevat kan men dit overgebleven volk herkennen aan het feit dat ze trouw zijn aan al Gods geboden. Ook zijn ze begiftigd met het 'getuigenis van Jezus' (Openb. 12:7), dat volgens Openbaring 19:10 (HSV) 'de geest van de profetie' is. Degenen die bij het overblijfsel horen worden niet alleen herkend aan de gave van profetie die zich onder hen voordoet, maar ook aan het feit dat zij door God behoed worden als degenen die trouw aan Hem zijn, en hieraan, dat zij ontkomen aan het verderf van deze wereld en door hun toewijding aan Christus en hun gehoorzaamheid aan zijn Woord verlost worden van verkeerd onderwijs dat in het geestelijke Babylon zijn oorsprong vindt.

Deel III: Levenslessen

Voor persoonlijke overdenking:

Openbaring 12 biedt veel praktische lessen voor het leven van een christen in de 21e eeuw. Ten eerste verzekert Openbaring 12 ons ervan dat Christus in de beproevingen van het leven altijd aanwezig is. Dit hoofdstuk herinnert ons eraan dat Satan een verslagen vijand is. Het geeft ons het vertrouwen dat Christus, op het moment van onze felste strijd met Satan, de overwinning reeds

behaald heeft. Wanneer we Openbaring 12 lezen, geeft ons dat de zekerheid dat we een machtige God dienen die geweldiger is dan onze tegenstander.

We vinden een voorbeeld van Gods voorzienigheid in moeitevolle tijden in twee specifieke verzen: Openbaring 12:6 en 12:14. Beide verzen gaan over dezelfde periode maar leggen een enigszins verschillende nadruk. De achtergrond van deze verzen is de vervolging van Gods volk gedurende de middeleeuwen, vanaf 538 tot 1798 n. Chr. In Openbaring 12:6 (HSV) staat: 'En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen.' Openbaring 12:14 (HSV) geeft aan dat de vrouw, oftewel de gemeenschap der gelovigen, in de woestijn 'gevoed' werd. De bemoedigende waarheid in deze verzen voor alle tijden is dat God in alle periodes waarin we beproeving, verdrukking en toetsing ondervinden, altijd een plaats voor ons gereedgemaakt heeft. Hij voedt ons in tijden van beproeving. In de beproevingen van het leven is Hij er om ons te versterken, te onderhouden en te ondersteunen. In de grootste beproevingen van het leven voedt zijn Geest ons en trekt Hij ons dichter naar God toe. De twee grote lessen die degenen met wie u studie verricht met zich mee kunnen nemen uit de studie van deze week zijn:

1. Christus heeft nooit een gevecht met Satan verloren, en in de eindtijd zal zijn volk zegevieren.
2. Met wat voor beproevingen wij ook te maken hebben, God is er om zijn volk daar triomferend doorheen te brengen.

Bespreek met elkaar:

1. In welke opzichten is Openbaring 12 vol hoop voor Gods volk in de eindtijd?
2. Als we letten op deze hoop, welke redenen hebben we dan om ons te verheugen over Christus' overwinning op de overheden en machten van de hel?

LES 2 Een bepalend moment

1-7 april

Deel I: Overzicht

Het boek Openbaring is een boek van tegenstellingen. Elk van deze tegenstellingen roept ons ertoe op keuzes met eeuwigheidswaarde te maken. Wij zullen of de draak of het Lam aanbidden. We zullen hetzij het merkteken van het beest, hetzij het zegel van God ontvangen. Of wij zullen vallen voor de slimme misleidingen van de vrouw in rode kleding – Satans namaakbeweging; of we zullen leven met de vrouw in witte kleding – Gods echte gemeente. Of wij zullen het bedrieglijke onderwijs van het geestelijke Babylon aanvaarden, of we zullen ons verheugen in de waarheid die van het nieuwe Jeruzalem uitgaat.

Deze week zullen we vooral de twee oogsten bestuderen waarover het in Openbaring 14:14-20 gaat. Dat zijn de oogst van het goudkleurige graan dat in Gods graanschuur bijeengebracht wordt en de oogst van bloedrode druiven, die in de wijnpers van zijn toorn geperst worden.

Op allerlei plaatsen in de Bijbel gebruikt God de symboliek van de oogst ter omschrijving van de voltooiing van het werk van Gods genade in de mens. Wanneer dat werk voltooid en het evangelie aan alle volken verkondigd is, 'zal het einde komen' (Mat. 24:14, HSV). Het Markus-evangelie zegt het zo: 'En als de vrucht het toelaat, zendt hij meteen de sikkel erin, omdat de oogsttijd aangebroken is' (Mark. 4:29, HSV). Jezus voegt daaraan toe: 'De oogst staat voor de voltooiing van deze wereld' (Mat. 13:39). Vóór de terugkomst van Jezus zal ieder menselijk wezen op de planeet aarde een redelijke kans krijgen om diens liefde te beantwoorden, zijn genade te ontvangen en volgens zijn waarheid te leven. Deze week zullen we de laatste oogst op aarde bestuderen en ontdekken hoe we deel kunnen uitmaken van de oogst van 'goudkleurig graan' en niet van die van 'de bloedrode druiven.'

Deel II: Commentaar

Openbaring 14:14-20 beschrijft het resultaat van de verkondiging van de drie-engelenboodschap, die in de verzen 6-12 (HSV) met luide stem rondgebazuind wordt naar 'elke natie, stam, taal en volk.' De tweede komst van Christus vindt pas plaats nadat deze boodschap verspreid is. De prediking van deze boodschap bereidt de wereld voor op de komst van Jezus. Daarom is deze boodschap van belang voor de eeuwigheid. Het aanvaarden van deze boodschap betekent eeuwig leven. De afwijzing ervan heeft uiteindelijk de tweede dood tot gevolg, een vernietiging waarvan de gevolgen onomkeerbaar en blijvend zijn.

In Openbaring 14:14 (HSV) verklaart Johannes: 'En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat Iemand als een Mensenzoon.' In de Schrift staan wolken voor de aanwezigheid van God. Tijdens de Uittocht ging de HEERE 'vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen' (Ex. 13:21, HSV). Bij de Sinaï, toen Mozes de Tien Geboden ontving, is opgetekend dat 'de wolk' de berg bedekte (Ex. 24:15, HSV). Gods heerlijkheid rustte op de Sinaï, en 'de wolk bedekte hem zes dagen lang' (Ex. 24:16, HSV). Toen het vroegere heiligdom in de woestijn geheiligd werd, openbaarde Gods aanwezigheid zich als een wolk die zich bij de deur van het heiligdom ophield. Wanneer de hogepriester het Heilige der Heiligen binnenging, maakte God zijn aanwezigheid ook bekend door zijn verschijning 'in de wolk op het verzoendeksel' (Lev. 16:2, HSV).

In het indrukwekkende oordeelstafereel dat in Daniël 7:9-14 beschreven wordt, ziet Daniël 'Iemand als een Mensenzoon' die 'met de wolken van de hemel' tot zijn Vader, de Oude van Dagen, komt (Dan. 7:13, HSV). Jezus stijgt bij zijn hemelvaart op in een wolk (Hand. 1:9). Jezus steeg op in de wolken, en wanneer Hij opnieuw in heerlijkheid komt, dan zal Hij in de wolken neerdalen (Openb. 1:7).

'De Mensenzoon' is hoe Jezus zich het liefst noemde. Deze titel komt meer dan tachtig keer in de vier evangeliën voor. Het is fascinerend te zien dat niemand behalve Jezus de titel Mensenzoon

gebruikt ter aanduiding van wie Hij is. Jezus gebruikt deze benaming om te laten blijken dat Hij volledig mens is zoals wij. Hij is 'één van ons.' Hij is onze Redder die uitzonderlijk dichtbij is. Hij begrijpt onze zwakheden, heeft onze beproevingen ondervonden en ons verdriet gekend. Zoals het zo mooi in het boek Hebréeën staat: 'Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen' (Hebr. 2:14, HSV).

De Mensenzoon keert terug in schitterende wolken om ons mee naar huis te nemen. Dit is dezelfde Jezus die over de stoffige straten van Galilea wandelde. Deze zelfde Jezus genas de zieken. Hij reinigde de lepralijders. Hij opende blinde ogen. Hij ontstopte dove oren. Hij verlost bezetenen van de macht van Satan en zijn legioenen kwaadaardige engelen. Jezus vergaf overspeligen, dieven, zelfingenomen Farizeeën en wankelmoedige leerlingen. Deze Christus die eens kwam staat op het punt weer te komen. Johannes gebruikt Jezus' voorkeurstitel, de Mensenzoon, voor Hem zelf, om elk van ons er opnieuw van te verzekeren dat degenen die door het kruis verlost zijn, Jezus' genade aanvaard hebben en door zijn macht veranderd zijn, op die glorieuze dag blij omhoog zullen kijken en de volheid van de volgende belofte van Jesaja zullen ervaren: 'Op die dag zal men zeggen: Zie, Dit is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons verlossen. Dit is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn heil' (Jes. 25:9, HSV).

Het begrip 'oogst'

Wat betekent het dat de oogst volledig rijp is? En vooral, wat bedoelt de engel wanneer hij tegen de Mensenzoon zegt: 'Zend Uw sikkels en maai, want het uur om te maaien is nu gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden' (Openb. 14:15, HSV). De meeste boeren wachten totdat hun gewassen rijp zijn, voordat ze die oogsten. Evenzo zal Jezus, de goddelijke Oogster, niet terugkeren totdat het gewas volkomen rijp is. Openbaring 22:11 en 12 (HSV) beschrijft deze oogst op een andere manier: 'Wie onrecht doet, laat hij nog meer onrecht doen. En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden. En wie rechtvaardig is, laat hij nog meer gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden. En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn.' De verkondiging van Gods boodschap voor de eindtijd brengt mannen en vrouwen ertoe om beslissingen te nemen die van eeuwigheidswaarde zijn. De Heilige Geest zorgt ervoor dat ze van binnen overtuigd worden. Hun keuze om Jezus' liefde, genade en waarheid te aanvaarden of af te wijzen bepaalt voor altijd hun bestemming in de eeuwigheid. Zij nemen dan ook hun laatste, onherroepelijke beslissing.

Op het moment waarop aan deze voorwaarden voldaan wordt zal de opbrengst rijp zijn voor de oogst. Dan zullen er slechts twee groepen op aarde zijn, namelijk zij die volkomen en zonder terughoudendheid aan Christus toegewijd zijn – niets kan hun trouw aan Hem aan het wankelen brengen, en zij die hun rechtschapenheid geschaad en zichzelf aan de duivel verkocht hebben. Als het zover gekomen is, dan zal de gehele wereld zien dat het karakter van Christus in de verlostten zichtbaar geworden is en Satans karakter in hen die verloren zijn.

Het is de bedoeling dat de boodschap die we dit kwartaal bestuderen de glorieuze oogst voor het koninkrijk van God oplevert. Ellen G. White schrijft, wanneer ze commentaar geeft op het oogstprincipe in Marcus 4: "Maar zo gauw het graan het toelaat, slaat hij er de sikkels in, omdat het tijd is voor de oogst." Christus wacht er met intens verlangen op dat Hij in zijn kerk zichtbaar wordt. Op het moment dat het karakter van Christus in alle opzichten in zijn volk geopenbaard wordt, komt Hij terug om hen als zijn volk te verwelkomen. Het is het voorrecht van elke christen om niet alleen uit te zien naar de komst van de Heer Jezus Christus, maar er ook toe bij te dragen dat die dag sneller zal komen (2 Petr. 3:12). Hoe vlug zou het zaad van het evangelie niet in de hele wereld zijn gezaaid als iedereen die zegt dat hij een christen is ook daadwerkelijk tot Gods eer vrucht draagt. Dan zou de laatste oogst snel rijp zijn en zou Christus kunnen komen om het kostbare graan binnen te halen (*Verhalen om verder te vertellen*, blz. 46, 47).

Dan komt nu het ongelofelijk goede nieuws. Jezus zal afmaken waarmee Hij begonnen is in het leven van zijn volk. Hij is de grondlegger en voltooiër van ons geloof (Hebr. 12:1, 2). Zoals de apostel Paulus aan de gemeente te Filippi bekendmaakt: 'Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed

werk begonnen is, dat voltooiën zal tot op de dag van Jezus Christus' (Filip. 1:6, HSV). De genade is groter dan de zonde, want 'waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest' (Rom. 5:20, HSV).

Het kan moeilijk zijn te begrijpen hoe Jezus in deze door zonde vergiftigde levens van ons uiteindelijk tot een oogst zal komen, maar het komt allemaal tot stand uit genade door geloof. En hoewel wij altijd en uitsluitend gered worden door Christus' toegerekende, toegekende rechtvaardigheid voor ons, uit genade door geloof, we aanvaarden ook zijn heiligende kracht in ons leven en wij groeien dagelijks in onze geestelijke omgang met Hem.

Deel III: Levenslessen

Voor persoonlijke overdenking:

Onze les van deze week laat duidelijk zien dat Jezus het werk dat Hij in deze wereld begonnen is, zal afmaken. 'Dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden **tot een getuigenis** voor alle volken; en dan zal het einde komen' (Mat. 24:14, HSV). Vooral het woord 'getuigenis' is in dit vers betekenisvol. Een getuige geeft in een rechtbank onder ede een getuigenis. Het bewijs dat door de getuige geleverd wordt bewijst de waarheidsgetrouwheid van zijn of haar beweringen. De laatste verkondiging van het evangelie zal dan ook meer zijn dan alleen een mondelinge verkondiging van evangeliewaarheid, maar ook een levendige demonstratie – aangetoond door de op goddelijke wijze veranderde levens van Jezus' volgelingen – van die waarheid tegenover 'elke natie, stam, taal en volk' vóór de terugkomst van onze Heer (Openb. 14:6, HSV). Dit 'getuigenis' zal één van de volgende twee reacties teweegbrengen: De mensen op aarde aanvaarden de aanspraken van Christus of wijzen deze af. Wanneer ze daaraan gehoor geven, zal dat vervolgens tot de uiteindelijke oogst leiden.

Hier komt het goede nieuws. De geschiedenis is niet een eindeloze cyclus van gebeurtenissen. Zij is niet een oneindige cirkel van tijd die nergens toe leidt. De gehele geschiedenis is gericht op één tot een climax leidende gebeurtenis – de laatste oogst op aarde en de terugkeer van onze Heer, Jezus Christus. Je kunt niet neutraal zijn in de laatste periode dat de aarde bestaat. Mannen en vrouwen zullen ofwel gered worden door de genade van Christus, veranderd worden door zijn rechtvaardigheid, vervuld raken met zijn Geest en bezig zijn te getuigen van de heerlijkheid van zijn naam, hetzij gewikkeld zijn in de zelfzucht die kenmerkend is voor hun niet toegewijde levens en beheerst worden door de macht van boosaardige geesten. De ernst van de periode waarin we leven en het feit dat we binnenkort onomkeerbare keuzes moeten maken brengen ons ertoe een aantal vragen te stellen waardoor levens kunnen veranderen. Deze vragen staan hieronder.

Aanwijzingen voor leraars:

Lees de vragen hardop aan uw leerlingen voor. Vraag aan hen over de vragen na te denken wanneer u die hardop voorleest. Pauzeer tussen de vragen door om uw leerlingen de tijd te geven hun antwoorden goed te overwegen.

3. Is er iets in uw leven dat u ervan weerhoudt in deze laatste, naar een climax leidende periode van de geschiedenis van de aarde volledig aan Jezus toegewijd te zijn? Als dat zo is, wat is dat dan?
4. Lees Hebrëeën 12:15. Alle wortels dragen vrucht, of dat nu goede of slechte vruchten zijn. Zijn er wortels van bitterheid, jaloezie, woede, wrok, lust of zelfzucht in uw hart?

Slotgebed:

Wanneer u deze studie beëindigt, nodig uw leerlingen dan uit een ogenblik over hun eigen leven na te denken. Vraag daarbij aan God om aan hen, uit genade, de overwinning te geven over alles wat hen ervan af zou kunnen houden klaar te zijn voor zijn terugkomst. Vraag, voordat u gaat bidden, of een leerling de volgende bemoedigende belofte aan de groep voor wil lezen: 'Als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden' (2 Kor. 5:17, HSV).

LES 3 Het eeuwige evangelie

8-14 april

Deel I: Overzicht

In de les van deze week beginnen we met een gedetailleerde bestudering van de drie-engelenboodschap van Openbaring 14:6-12. Op allerlei plekken in de Schrift worden engelen als boodschappers van God weergegeven. In het boek Openbaring zijn engelen die midden in de lucht vliegen bringers van een hemelse boodschap die van God afkomstig is en snel aan de gehele wereld gebracht wordt. Gods volk van de eindtijd dient deze drie-engelenboodschap natuurlijk te verkondigen.

De boodschap van het eeuwige evangelie, waarbij het oordeel op de achtergrond staat, gaat kort voor de komst van Jezus in een hoog tempo over de gehele aardbol. Een van de dingen die in de studie van deze week centraal staat is het ontdekken van de reikwijdte van de boodschap van het evangelie. Wat is het evangelie? Waarom wordt dit evangelie eeuwig genoemd? Waarom dient ieder menselijk wezen op de planeet aarde de gelegenheid te krijgen aan het evangelie gehoor te geven? Waarom hangt het behoud van iedere persoon die in de laatste periode van de geschiedenis van deze aarde leeft, af van zijn of haar reactie? De studie van deze week zal deze vragen beantwoorden en ervoor zorgen dat de uitdrukking 'eeuwig evangelie' grondig begrepen wordt.

Een tweede kenmerk van de les van deze week zal zijn dat we de opdracht die Christus aan zijn gemeente van de laatste dagen geeft, beter gaan verstaan. De engel die, met het eeuwige evangelie, midden in de lucht vliegt, verkondigt deze waarheid voor de eindtijd aan 'elke natie, stam, taal en volk' (Openb. 14:6, HSV). Deze boodschap is belangrijk. Zij roept ons ertoe op ons zo goed mogelijk voor Gods koninkrijk in te zetten. Zij nodigt ons ertoe uit met Christus samen te werken in zijn laatste oproep aan de mensheid. Deze boodschap dringt er bij ons op aan prioriteit te geven aan wat God zich ten doel stelt, namelijk de redding van de verdwaalde mensheid, omdat daar zijn prioriteit ligt.

Deel II: Commentaar

God drukt zijn herkenbare zegel van goedkeuring op zijn volk ter onderscheiding van hen die waarachtig zijn van hen die doen alsof. In de periode van het vroegere Israël, toen de heidense volken om hen heen polytheïsten waren die een veelvoud aan goden aanbaden, stond de duidelijke, herkenbare en krachtige geloofsbelijdenis van Israël in Deuteronomium 6:4, ook bekend als het Sjema.

Twee keer per dag, 's ochtends en 's avonds, herhaalden joodse gezinnen: 'Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!' (Deut. 6:4, HSV).

"Luister, Israël!" Gedurende de eeuwen dat Joden in ballingschap waren, herinnerde het opzeggen van het Sjema hen aan het geestelijke doel en de geestelijke levenswijze die hen als volk verenigden. Het opzeggen van het Sjema versterkte ook het voornemen van Israël de verschillende pogingen die men zou ondernemen om hen te dwingen hun geestelijke doel en levenswijze op te geven, te weerstaan.

Deuteronomium 6:4 was een van de eerste verzen die een joods kind in het vroegere Israël leerde, zodra hij of zij leerde praten. Daar kwam bij dat joodse moeders hun jonge kinderen voortdurend leerden het Sjema op te zeggen voordat ze gingen slapen.

Er is een geweldig mooi voorbeeld van de kracht van dit punt van geloofsidentiteit. Deze kracht manifesteerde zich onmiddellijk nadat er in 1945 een einde kwam aan de Tweede Wereldoorlog. Enige vooraanstaande rabbi's bezochten christelijke weeshuizen op zoek naar joodse kinderen. Tijdens de oorlog hadden veel joodse ouders in Europa hun kinderen in christelijke weeshuizen ondergebracht, om hen van de nazi's te redden. Deze ouders hoopten dat zij later na de oorlog met hun kinderen herenigd zouden worden, en als zij – de ouders – het er niet levend afgebracht zouden hebben, dan hoopten ze dat overlevende verwanten of vrienden hun kinderen zouden vinden.

Na afloop van de oorlog waren de meeste priesters en nonnen die deze weeshuizen beheerden niet bereid de joodse kinderen vrij te laten, zodat deze opnieuw onder de hoede van hun families zouden komen. Vaak ontkenden de priesters en nonnen dat een aantal joodse kinderen bij hen verbleef. Tijdens één bezoek vroeg een vooraanstaande rabbi aan de priester die de leiding had over een bepaald weeshuis, of hij 's avonds terug mocht komen, wanneer de kinderen naar bed gingen. Aarzelend stemde de priester in met het verzoek van de rabbi. Toen de rabbi terugkwam, ging hij de kinderkamer binnen, en terwijl hij tussen de bedden door liep, zei hij de Hebreeuwse woorden van het Sjema op. De kinderen barstten één voor één in tranen uit en riepen: 'Mama!' Velen van hen herhaalden de woorden van het Sjema. De priesters werden volledig verrast. De kinderen dachten aan hun joodse moeders die hen iedere nacht met het Sjema op hun lippen naar bed brachten. De priesters konden deze herinneringen niet uitwissen. De priesteroverste kon niets anders dan toegeven dat hij het 'bij het verkeerde eind' had gehad; deze zoek geraakte kinderen van Israël konden dan ook terug naar huis gaan (wat voor hen 'thuis' was), naar hun volk en hun Torah. Die woorden die de joodse identiteit van deze kinderen bevestigden, waren in hun geest gebrand, onuitwisbaar in hun gedachten ingeprent. De woorden 'De HEERE, onze God, de HEERE is één!' (Deut. 6:4, HSV).

De drie-engelenboodschap: Wat ons bindt

Voor ons als zevendedagsadventisten is de drie-engelenboodschap in Openbaring 14 ons Sjema – wat ons bindt. Zij is de geloofsbelijdenis waarmee we te kennen geven wie we zijn. Zij bepaalt wat voor volk we zijn en beschrijft welke taak we ten opzichte van de wereld hebben.

We komen erachter dat onze unieke profetische identiteit in Openbaring 14:6-12 geschetst is en hier vinden we onze gedrevenheid om het evangelie aan de gehele wereld te verkondigen. Ellen G. White omschrijft het als volgt: 'Zevende-dags Adventisten zijn op een speciale manier als wachters en lichtdragers in de wereld geplaatst. Aan hen is de laatste waarschuwing toevertrouwd voor een wereld die verloren gaat. Zij worden beschenen door een wonderbaar licht uit Gods Woord. Aan hen is een werk van het allergrootste belang opgedragen, de verkondiging van de eerste, tweede en derde engelboodschap. Er is geen enkel ander werk zó belangrijk. Zij mogen niet toelaten dat iets anders hun aandacht in beslag neemt' – *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 9, blz. 24.

Deze boodschap is dringend, tijdloos en wereldomvattend. De kern daarvan is het eeuwige evangelie. Wat is het evangelie? Dat is het eeuwige goede nieuws van Christus' leven, dood, opstanding, hogepriesterlijke dienstwerk en spoedige terugkomst. Dat is het goede nieuws dat Jezus ons van onze zonde redt en ons het vermogen geeft daarop de overwinning te behalen. Wie het evangelie begrijpt vat de betekenis van Gods liefde voor ons, een liefde die niet uitdooft en onpeilbaar en onuitputtelijk is. Het evangelie begint in het hart van God van God. Voordat we ons naar Hem uitgestrekt hebben, strekt Hij zich naar ons uit. Voordat wij ooit naar Hem op zoek waren, was Hij naar ons op zoek. Voordat we ooit één stap in zijn richting zetten, trok Hij ons door de kracht van zijn liefde naar zich toe. De apostel Johannes getuigt met de volgende gedenkwaardige woorden van deze waarheid: 'Hierin is de liefde, niet dat wij God lief hebben gekregen, maar dat Hij ons liefhad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden' (1 Joh. 4:10, HSV). In Romeinen 5 voegt de apostel Paulus daaraan toe: 'God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:8, HSV).

In het evangelie neemt God via Christus het initiatief tot onze redding. Christus leefde het volmaakte leven dat wij hadden moeten leven, stierf de dood die wij hadden moeten serven, trekt ons door de Heilige Geest naar zich toe en verandert door zijn liefde, genade en macht ons leven. Door het kruis is de greep van de zonde op ons leven verbroken. Wij worden Gods zonen en dochters door zijn genade te ontvangen, zijn offer te aanvaarden en te geloven in zijn belofte aangaande eeuwig leven.

Deze boodschap van het eeuwige evangelie staat centraal in de drie-engelenboodschap. Deze drie-engelenboodschap, die op de eindtijd betrekking heeft, gaat over Jezus. Zij brengt ons ertoe alle menselijke trots en eigendunk op te geven. Zij dwingt ons voor onze redding volledig op Jezus te vertrouwen. Zij brengt ons ertoe zijn rechtvaardigheid, in plaats van ons onrechtvaardige gedrag,

door geloof te aanvaarden. De volmaaktheid van het leven van Christus is de onze, wanneer we Hem ontvangen als onze gekruisigde Verlosser. Het evangelie nodigt ons ertoe uit gewoon zoals we zijn bij Jezus te komen, maar het laat ons daar niet aan ons lot over. In reactie op Jezus' liefde zullen we ernaar verlangen een godvruchtig leven te leiden. Het is niet alleen zo dat zijn genade ons verleden bedekt; zij werkt ook in ons leven als zeer krachtig beginsel, dat ons ertoe in staat stelt te gehoorzamen. De apostel Paulus maakt in Romeinen 1:5 (HSV) dit punt duidelijk: 'Door Hem [Jezus] hebben wij genade en het apostelschap ontvangen tot geloofsgehoorzaamheid.' Gods genade leert ons dat we 'in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig [dienen] te leven' (Tit. 2:12, HSV). Dit is het ongelofelijk goede nieuws van het evangelie.

Wanneer we door zijn genade gered worden, van zijn liefde bekoord raken en door zijn macht veranderd worden, dan is het onze natuurlijke reactie met anderen te delen wat Christus voor ons gedaan heeft. Ons christelijke getuigenis is datgene waar ons hart, dat met Gods liefde gevuld is, van overloopt. Wanneer het evangelie onze harde, door zonde vergiftigde harten breekt, dan verlangen we ernaar het verhaal van zijn genade aan anderen te vertellen. Het begrijpen van het eeuwige evangelie is dé basis van ons getuigenis aan de wereld. Het evangelie van Openbaring 14:6 dat overal op aarde verkondigd wordt, is een evangelie dat ieder van ons in zijn of haar eigen leven persoonlijk ervaren heeft. De kern van de les van deze week is het begrijpen, ervaren en delen van het evangelie in het kader van de spoedige terugkomst van Christus.

Deel III: Levenslessen

Voor persoonlijke overdenking:

Het kan zijn dat wanneer u deze les samen met uw leerlingen bestudeerd hebt, velen van uw groepsleden zich hebben afgevraagd of zij zelf wel gered zijn. Misschien hebben ze de verzekering gemist dat hun zonden vergeven zijn. Mogelijk hebben zij een paar intens verdrietige dingen in hun leven meegemaakt en hebben ze zich afgevraagd: 'Waar was God toen wij door de donkere dalen gingen?' Of is het mogelijk dat uw leerlingen met een of andere verborgen gewoonte of negatieve instelling worstelen, die ze niet lijken te kunnen overwinnen?

Herinner uw studenten eraan dat het evangelie voor iedereen is. De Christus die voor anderen stierf, stierf ook voor hen. Zijn liefde is voor ieder van zijn kinderen. Dat geldt ook voor zijn genade en zijn macht.

Vraag om een vrijwilliger die hardop het volgende citaat van Ellen G. White voorleest: 'Jezus wil graag, dat we naar Hem toekomen zoals we zijn: zondig, hulpeloos en afhankelijk. We mogen met al onze zwakheden, ons onverstand, onze zondigheid tot Hem komen en vol berouw aan Zijn voeten neervallen. Zijn heerlijkheid omringt ons met Zijn liefdevolle armen. Onze wonden worden verbonden en wij worden van alle onreinheid bevrijd' (*De weg naar Christus*, 2014, blz. 50). Dit is de schoonheid van het evangelie. Wij hoeven niet bang te zijn. Jezus staat niet klaar met de geselriem van schuld om ons daarmee te veroordelen. Hij staat met zijn armen wijd open om ons met zijn liefde te omgeven, ons te vergeven, ons kracht te geven en ons in deze laatste dagen erop uit te sturen als machtige getuigen voor Hem, opdat we over de heerlijkheid van zijn genade zullen vertellen.

Vraag aan uw leerlingen voor zichzelf in de groep en gedurende de komende week na te denken over de volgende vragen:

1. Ben ik er nu op dit moment van overtuigd dat ik gered ben? Zo ja, waarom dan? Zo niet, wat weerhoudt me er dan van te geloven, dat Jezus op het moment wacht waarop Hij mijn wonden kan verbinden en mij met zijn liefdevolle armen kan omgeven?

LES 4 Heb ontzag voor God en geef Hem eer

15-21 april

Deel I: Overzicht

Veel christenen dreigen met angst vervuld te worden, wanneer ze stilstaan bij het oordeel. Zij zien God in zijn hemelse rechtszaal zitten als de hoogste Rechter van de kosmos, terwijl Hij hun goede daden afweegt tegen de slechte dingen die ze gedaan hebben. Ze hebben de volgende vage gedachte dat zij, als hun goede daden meer gewicht in de schaal leggen dan hun slechte, gered zullen worden. Als hun slechte daden toevallig meer gewicht in de schaal leggen dan hun goede, dan zouden ze verloren gaan.

In de les van deze week zullen we erachter komen dat deze kijk op het oordeel niet alleen verkeerd is, maar ook een van de bedriegerijen van de duivel is waarmee hij een verkeerde voorstelling geeft van Gods karakter. Satan wil God graag afschilderen als een wraakzuchtige rechter, een of andere toornige tiran, die zijn schepselen wil straffen voor iedere zonde die ze ooit begaan hebben.

Onze sabbatschoolstudie van deze week laat zien dat er een God is die een eindeloze liefde heeft en alles doet wat Hij kan om ons te redden. Hij wil nog meer dat wij in de hemel komen dan dat wij daar willen zijn. Het oordeel getuigt van de goddelijke werkelijkheid dat de hemel al het mogelijke gedaan heeft om de gehele mensheid te redden. Als we verloren zijn, dan zal dat zo zijn omdat we ons voortdurend tegen de aanspraken van Gods liefde verzet hebben. In het oordeel zijn onze goede daden belangrijk, omdat ze laten zien dat we gehoor gegeven hebben aan de onvoorwaardelijke, onuitputtelijke liefde van God, zoals die in Christus aan het kruis onthuld werd. Onze goede daden getuigen van het feit dat ons geloof in Jezus echt is. Onze erkenning dat Jezus actief is geweest, nog steeds is en zal blijven, brengt ons ertoe dat we ernaar verlangen Hem voor altijd te dienen.

Deel II: Commentaar

Het boek Openbaring kondigt aan dat 'het uur van Zijn oordeel is gekomen' (Openb. 14:7, HSV). Openbaring geeft niet aan wat de aard van het oordeel is, en ook niet het exacte moment waarop het oordeel begint. Maar Daniël wel. Daniël 7-9 is één geheel en laat duidelijk zien wat de aard van het oordeel is en het moment waarop dit begint. De profetische boeken van Daniël en Openbaring horen bij elkaar. Wanneer we Daniël begrijpen, helpt dit ons Openbaring te verstaan. Wanneer Daniël in Daniël 7 de aard van het oordeel beschrijft, dan doet hij dat tegen de achtergrond van Christus' overwinning op de tirannieke machten van de huidige wereld. Eerder in Daniël 7 lopen vier beesten door het landschap, die bezig zijn Gods volk te onderdrukken. Volgens Daniël 7:17 en 23 vertegenwoordigen deze beesten koningen of koninkrijken. De kernwoorden in Daniël 7 zijn 'koninkrijk' en 'heerschappij.'

Er is een oorlog aan de gang met als doel de beheersing van de huidige wereld. Uiteindelijk komt er een godsdienstige, politieke macht van een 'kleine horen' op, die Gods wet verandert en eropuit is over de aarde te heersen. Onze aandacht wordt dan afgewend van de aarde richting de hemel. De Oude van dagen, onze hemelse Vader, roept op tot het hemelse oordeelsuur. De Mensenzoon, Jezus, voegt zich bij de Vader. In het oordeel komt aan het licht dat Christus de rechtmatige heerser over de kosmos is. Daniël zegt: 'Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan' (Dan. 7:13, 14, HSV).

In het oordeel komt, voor het oog van de gehele kosmos, aan het licht dat Christus de rechtmatige heerser hierover is. Satans koninkrijk komt volledig openbaar als boosaardig, bedrieglijk, zelfzuchtig en destructief. De hemel onthult dat de Godheid aan het kruis al het mogelijke deed om alle mensen te redden. De macht van de kleine horen (het pauselijke Rome) en alle aardse machten worden in het oordeel verdoemd. Het oordeel wordt geveld ten gunste van het volk van God. Als

gevolg daarvan wordt het oordeelswerk ook aan hen toevertrouwd tijdens de duizendjarige heerschappij met Christus in de hemel na de wederkomst. Voor toegewijde christenen die trouw aan Christus zijn, op zijn genade vertrouwen en met zijn rechtvaardigheid bekleed zijn, is het oordeel goed, en geen slecht nieuws.

Daniël 7 werd gedurende het eerste jaar van de heerschappij van Belsazar, de koning van Babylon, geschreven. Siegfried Horn, doctor in de filosofie, archeoloog en voormalig docent aan Andrews University, schrijft: 'De Babyloniërs hadden een uitermate pessimistische kijk op het hiernamaals. Hun onderwereld, het gebied waar de overledenen verbleven, was een donker land, vol stof, waar het brood bitter en het water niet schoon was en waar de doden kleren van veren droegen om hen tegen de kou te beschermen. Zij dachten dat gedurende de nacht door de zonnegod in hun behoefte aan licht, eten en drinken voorzien werd' (*Ministry*, december 1981, dl. 54, nr. 12, blz. 25).

Horn vervolgt met de volgende woorden: 'Er bestaat een opmerkelijk verschil tussen de Egyptenaren en de Babyloniërs betreffende het oordeel in het hiernamaals. Terwijl we weinig weten van wat de Babyloniërs dachten over hun lot in het hiernamaals, hebben de Egyptenaren talloze documenten nagelaten met daarin hun geloofsopvattingen. Deze doodsteksten lopen uiteen van de piramideteksten van het Oude Rijk via de doodskistteksten van het Middenrijk tot aan de 'Boeken over de doden' uit de tijd van het Nieuwe Rijk. In de loop van bijna 3000 jaar veranderden hun geloofsopvattingen in sommige opzichten, zoals door deze verschillende teksten geïllustreerd wordt ... Deze beschrijven zeer gedetailleerd, zowel met woorden als met afbeeldingen, wat iemand na de dood aan ervaringen kon verwachten en hoe hij ervoor kon zorgen dat zijn rechtszaak ten overstaan van zijn goddelijke rechters gunstig zou aflopen' (blz. 27).

De Egyptische 'Boeken over de doden' schetsen met grafische voorstellingen hoe de Egyptenaren in de periode van het Nieuwe Rijk over het oordeel dachten. Dit denkbeeld is het meest uitgewerkt in het gedeelte over de rechtbank, waar bepaald wordt wat er met de doden gebeurt. 'Osiris zit in de rechtbank, waarbij hij de weegschaal van het recht voor zich heeft, en wacht op het moment waarop hij de overledenen beoordeelt. Degenen die deze toets niet doorstaan, zullen worden vernietigd. ... Deze ingewikkelde en lange tekst bevat de 'Belijdenis met ontkenningen' waarin de overledene (eerst tegen Osiris en vervolgens tegen tweeënveertig andere rechters) verklaart achtenswaardig te zijn, door de misdaden en overtredingen op te noemen die hij of zij niet begaan heeft. Vervolgens werd het hart van de overledene afgewogen tegen de veer van Ma'at' (Ancient Egypt Online, "The Judgment of the Dead", (<https://ancientegyptonline.co.uk/judgmentofthedeath/>)).

Als de slechte daden van de betreffende persoon zwaarder wogen dan zijn of haar goede daden, dan zou de weegschaal overhellen naar eeuwige duisternis, en zou het hart richting een monsterachtige figuur geworpen worden die op een gelegenheid wachtte dat naar binnen te schrokken. De Egyptische teksten laten ook zien dat bijna niemand ooit een woordenwisseling met de goden kon winnen. De goden van Egypte blijken harteloos en liefdeloos te zijn, en klaar te staan om te verslinden.

Het is belangrijk de tegenstelling op te merken tussen de vroegere heidense opvattingen over het oordeel en de Bijbelse opvatting hierover, zoals die in de profetische boeken van Daniël en Openbaring weergegeven wordt. Openbaring 14:7 (HSV) zegt: 'Het uur van Zijn oordeel is gekomen.' Dit uur is niet alleen de tijdsperiode waarin God de huidige wereld oordeelt, maar het is ook het uur waarin Gods liefde en genade aan de kosmos geopenbaard wordt. Toen Christus aan het kruis stierf, aanschouwde de gehele kosmos Gods liefde. Er kan geen grotere openbaring van Gods liefde zijn dan Golgota. Het kruis maakt duidelijk hoe het zit: God is liefde.

Toch zijn er in de kosmische strijd tussen goed en kwaad nog altijd vragen die beantwoord moeten worden. Hoe heeft God elke persoon afzonderlijk lief? Heeft iedere persoon op de planeet aarde voldoende bewijs gekregen om een definitieve beslissing te kunnen nemen? Heeft God al het mogelijke gedaan om ieder menselijk wezen te redden? Had God nog wat meer kunnen doen? Deze vragen moeten en zullen worden beantwoord, om het universum voor altijd zekerheid te bieden en Gods liefde zonder spoor van twijfel in het hart te leggen van de niet in zonde gevallen werelden en van de verlost van alle tijden.

Bij de voltooiing van het oordeel zal de gehele kosmos vrolijk zingen: 'Groot en wonderbaarlijk zijn

Uw werken, Heere, almachtige God; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Koning van de heiligen! Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Immers, U alleen bent heilig. Want alle volken zullen komen en U aanbidden, want Uw oordelen zijn openbaar geworden' (Openb. 15:3, 4, HSV). Zowel zij die gered zijn als de verlorenen, zowel degenen die verlost zijn als de slechte mensen zullen erkennen dat God in zijn daden voor ons eerlijk, rechtvaardig en liefdevol is. Het universum zal voor altijd veilig zijn, omdat zijn liefde zowel aan het kruis als in het laatste oordeel over de aarde openbaar geworden is.

Deel III: Levenslessen

Voor persoonlijke overdenking:

De les van deze week bevat waardevolle geestelijke lessen voor ons dagelijkse leven. Het eerste belangrijke principe dat aan onze studie van deze week ontleend kan worden is dat we in een unieke periode van de geschiedenis van de aarde leven, want de tijd van Gods oordeel is gekomen. Het lot van alle mensen zal bepaald worden. Net zoals de Verzoendag op de joodse religieuze kalender ook een oordeelsdag was, waarop alle leden van Gods volk bij het vroegere heiligdom bijeenkwamen en hun zonden beleden en hun harten onderzochten, zo is vandaag de aankondiging van het oordeelsuur een oproep tot schuldbelijdenis, berouw en het ophouden met zondigen. De aankondiging van het oordeelsuur is een oproep van God aan mensen om op het hoogtepunt van de geschiedenis van de aarde volledig aan Christus toegewijd te zijn.

De tweede zeer belangrijke waarheid in de studie van deze week is dat we in Christus niet bang hoeven te zijn voor het oordeel. Wij kunnen ervan verzekerd zijn dat onze liefhebbende Heer ons daar doorheen zal leiden. Jezus is niet alleen onze Rechter, maar Hij is ook de Advocaat die ons verdedigt (Joh. 5:22, 1 Joh. 2:1). Als in aardse rechtbanken iemands rechter ook de advocaat is die die persoon verdedigt, dan zou er een ernstig conflict van belangen zijn; maar in de hemelse rechtszaal slaat de weegschaal in ons voordeel door. Als Jezus ons op de een of andere manier kan redden, dan zal Hij dat doen.

De derde Bijbelse waarheid uit onze studie van deze week is dat uiteindelijk Christus eer zal ontvangen, Satan te kijk gezet zal worden en de rechtvaardigen verlost zullen worden. Wanneer we het oordeel van het boek Openbaring begrijpen, geeft dit ons vertrouwen dat het gehele universum zich op een dag in aanbidding voor onze Schepper, Verlosser en triomferende Koning neer zal buigen.

Bespreek met elkaar:

1. Hoe stelt het je op je gemak te weten dat jouw Rechter ook de Advocaat is die jou verdedigt?
2. Wat houdt het in wanneer je in de periode van het oordeel op het hoogtepunt van de geschiedenis van de aarde volledig aan Christus toegewijd bent?

LES 5 Het goede nieuws van het oordeel

22-28 april

Deel I: Overzicht

Wiskunde is een exacte wetenschap. In de profetieën van Daniël en Openbaring over het oordeel openbaarde de Heilige Geest aan de profeten zeer gedetailleerd wiskundig bewijs dat Gods Woord betrouwbaar is. In de les van deze week zullen we iets van dit bewijs onderzoeken.

Daniël 9 is een van de opmerkelijkste hoofdstukken in de gehele Bijbel. Daarin wordt het moment waarop Jezus gedoopt zou worden geopenbaard, zijn dood aan het kruis en de verkondiging van het evangelie aan de heidenen. Deze profetieën worden niet slechts gegeven in vage of algemene bewoordingen. Veel sceptici zijn toegewijde volgelingen van Jezus geworden, nadat zij de betekenis van deze profetieën begrepen hadden toen ze geconfronteerd werden met het feit dat deze voorzeggingen precies klopten.

Daniël 9 is een vervolg van Daniëls visioen waarover het in Daniël 8:27 (Naardense Bijbel) gaat: 'Ik was verbijsterd over het geziene, en niemand die er iets van verstond.' Het visioen in Daniël 8 heeft betrekking op de overheersing van Medo-Perzië door Griekenland, die beschreven wordt als de botsing van de ram met de geitenbok. Vervolgens rijst er een kleine hoorn op (het pauselijke Rome) en die beheerst het politieke en religieuze landschap. Deze macht van de kleine hoorn verdraait uiteindelijk de waarheid over Jezus en werpt volgens Daniël 8:12 (HSV) 'de waarheid ter aarde.' Vervolgens hoort Daniël de engel vragen: 'Hoe lang ...?' (Dan. 8:13), en dat wil zeggen: Hoe lang zal de dwaling triomferen? Hoe lang zal het kwaad heersen? Wanneer zal de waarheid haar rechtmatige plek bij Gods volk terugkrijgen? Wanneer zal gerechtigheid heersen en er aan verdorvenheid een einde komen? Het antwoord staat in Dan. 8:14: 'Drieëntwintighonderd avonden en ochtenden; daarna zal het heiligdom in ere worden hersteld.'

Deel II: Commentaar

Het Hebreeuwse woord voor 'in ere hersteld' is *nitsdaq*. Vertalers hebben dit woord verschillende betekenissen gegeven. Daaronder vallen naast 'in ere hersteld' ook 'in de juiste staat hersteld', 'gezuiverd', 'gereinigd', 'gerechtvaardigd' en 'gerehabiliteerd.' Het Hebreeuwse woord *nitsdaq* omvat waarschijnlijk alle verschillende betekenissen die hier opgenoemd zijn.

Een vrije vertaling van Daniël 8:13 en 14 zou als volgt kunnen zijn: 'Op welk moment zal het heiligdom zijn rechtmatige plek terugkrijgen, wanneer zal het van zonde gereinigd of gezuiverd zijn, wanneer zal Gods naam gerehabiliteerd, zijn waarheid verhoogd en alles weer in orde gemaakt zijn?' De engel antwoordt: 'Drieëntwintighonderd avonden en ochtenden; daarna zal het heiligdom in ere worden hersteld' (Dan. 8:14). Het volledige antwoord op deze vraag staat niet in Daniël 8.

Aan het eind van het hoofdstuk valt Daniël flauw, terwijl de engel bezig is het visioen aan de profeet uit te leggen (Dan. 8:27). Daarna verstrijken er jaren. Vervolgens bidt de profeet in Daniël 9 om begrip en keert de engel terug om het niet verklaarde deel van het visioen uit te leggen (Dan. 9:20, 21). In Daniël 9:24 zegt de engel: 'Zeventig weken zijn vastgesteld voor je volk.'

De 70 weken van Daniël 9 zijn 'vastgesteld' van de langere profetie over de 2300 dagen in Daniël 8:14. Het Hebreeuwse woord voor 'vastgesteld' komt alleen hier in het Hebreeuwse Oude Testament voor. Het kan letterlijk vertaald worden met 'afgesneden.' De rabbi's gebruikten dit woord ter beschrijving van iets wat van een langere periode afgesneden of afgenomen is. Afsnijding is exact de betekenis hier. In deze profetie worden ook de toekomst van het joodse volk, de tempel en Jeruzalem geschetst. Het was de bedoeling dat de 70 weken een proeftijd zouden zijn waardoor Israëel weer volledig bij God in de gunst zou komen. In deze periode zou de Messias komen om 'eeuwige gerechtigheid' te brengen (Dan. 9:24).

Je kunt vragen: 'Welk bewijs hebben we in de tekst zelf dat de 70 weken geen letterlijke weken oftewel 490 letterlijke dagen zijn? De Hebreeuwse uitdrukking voor 'weken' op deze plek komt ook voor in de zin van een groep dagen of kan ook als 70 zevens vertaald worden. Omdat de

gebeurtenissen die voorzegt worden zich over een veel langere periode dan 490 letterlijke dagen voltrekken en zich feitelijk over eeuwen uitstrekken, moet deze tijdsperiode verstaan worden tegen de achtergrond van het dag-jaar-principe (Ezech. 4:6, Num. 14:34). Dit betekent dat één profetische dag aan één letterlijk jaar gelijkstaat.

Gerhard Pfandl van het Seventh-day Adventist Biblical Research Institute geeft bij Numeri 14:34 het volgende begrijpelijke commentaar: 'God gebruikte het dag-jaar-principe opzettelijk als een lesmiddel: "Veertig dagen hebben jullie het land verkend, veertig jaar zul je voor je schuld boete doen, één jaar voor elke dag. Dan zul je ondervinden wat het betekent als ik mijn handen van je aftrek" (Numeri 14:34). En de profeet Ezechiël moest in een uitgebeelde gelijkenis 390 dagen op zijn linkerkant en 40 dagen op zijn rechterkant liggen: "Eén dag voor elk jaar geef ik je die last te dragen" (Ezechiël 4:6). Maar Numeri 14 en Ezechiël 4 zijn geen apocalyptische teksten. Daarom omschrijft God het nauwkeurig – één dag staat voor één jaar. In apocalyptische teksten wordt dit nooit gezegd, maar het is daarin een onderliggend principe' (*Journal of the Adventist Theological Society*, 23/1 (2012), blz. 9). Dit principe is aan de orde in de tijdsprofetieën van Daniël en Openbaring. Wanneer je het principe dat één profetische dag aan één letterlijk jaar gelijkstaat, toepast, dan wordt de profetie ontsloten. De gebeurtenissen die op de profetische tijdslijn voorspeld worden, vallen op hun plek.

De 70 weken van Daniël 9:25 komen neer op 490 profetische dagen, oftewel 490 letterlijke jaren. Deze periode van 70 weken begint de verordening tot het herstel en de herbouw van Jeruzalem. Toen Babylon door de Meden en de Perzen verslagen werd, vaardigden de nieuwe machthebbers uiteindelijk drie afzonderlijke verordeningen uit, waardoor de joden toegestaan werd uit de Babylonische ballingschap naar Jeruzalem terug te keren. De eerste twee verordeningen, die door respectievelijk Cyrus (Ezra 1:1-4) en Darius (Ezra 6:1-12) gegeven werden, omvatten niet volledig elk van de volgende dingen: de herbouw van Jeruzalem, het herstel van de tempel en de legitimering van Israël als een gerechtelijk systeem. De laatste van de drie verordeningen, die door Artaxerxes in 457 v.Chr. gegeven werd, stond niet alleen toe dat het joodse volk naar hun vaderland terugkeerde, maar verschaftte aan hen ook voorzieningen om dat te kunnen doen en bepaalde dat de stad Jeruzalem hun burgerlijke, gerechtelijke en godsdienstige centrum zou zijn.

Een profetische tijdslijn

De profetie voert ons vanaf 457 v.Chr. door de eeuwen heen gedurende 69 profetische weken, oftewel 483 jaren, tot aan het jaar 27. Volgens de profetie zou deze profetische periode uitlopen op de komst van Messias, de Vorst. 'Messias' betekent 'de Gezalfde.' In het jaar 27 (het vijftiende jaar van keizer Tiberius) werd Jezus Christus, de Messias, gedoopt, oftewel gezalfd, voor zijn dienstwerk (Luc. 3:1-3, 15, 16, 21, 22), precies zoals voorzegt werd.

De Messias zou halverwege de week uitgeroeid worden

Daniël voorspelde honderden jaren van tevoren de exacte tijd dat Christus gedoopt werd. De uitleg van Gabriël aan Daniël over Christus gaat verder. Zoals de les van deze week duidelijk laat zien, zou de Messias halverwege de laatste week van de 70 weken van de profetie 'uitgeroeid', oftewel gekruisigd, worden. Jezus werd in het jaar 31 gekruisigd, precies volgens de voorzegging in de profetie van Daniël.

Volgens de uitleg die Gabriël aan Daniël gaf zou Gods verbond (en wel met de joodse natie zelf, als volk) aan het eind van de 70 profetische weken, in het jaar 34, ophouden te bestaan. Het verbond werd nu aan iedereen aangeboden – het eerst aan joden, en vervolgens aan niet-joden (zie Rom. 1:16 en 2:6, 10) – die Jezus als zijn of haar Redder aanvaardde.

Ondertussen waren de heiligdomsdiensten aanschouwelijke lessen ter illustratie van het offer van Jezus en het verlossingsplan. Toen Hij stierf, waren de heiligdomsdiensten niet langer relevant. Die hadden hun nut gehad. Nu hoefden zondaars niet langer in de tempel een lam te offeren; zij konden rechtstreeks naar Jezus komen en aanvaarden dat zijn bloed hun zonden bedekte. Jezus is Gods Lam, dat precies op het door de Bijbelse profetie voorspelde moment voor ons geslacht is.

Het overblijvende deel van de 2300 jaar

Zoals u zich zult herinneren, zijn de 70 weken slechts de eerste 490 jaar van de 2300 jaar van Daniëls profetie. Dit deel heeft betrekking op het joodse volk en land. Het overblijvende deel van de 2300 jaar strekt zich uit tot de eindtijd. De gebeurtenissen die met het eerste deel van de profetie verbonden zijn, werden met een verbazingwekkende nauwkeurigheid werkelijkheid. Een dergelijke nauwkeurigheid geeft ons zekerheid dat de gebeurtenissen van het overblijvende deel van de profetie ook precies zoals voorspeld plaats zullen vinden.

De gehele profetie begint met de verordening om 'Jeruzalem te herstellen en te herbouwen', in 457 v.Chr. (Dan. 9:25). Als je in 457 v.Chr. begint en 2300 jaar op de tijdsbalk van de geschiedenis vooruitgaat (inclusief de overgang van 1 v.Chr. naar 1 n.Chr., waar niet een jaar 0 in zit), dan kom je uit bij het jaar 1844. Dit tijdstip luidt de reiniging van het heiligdom in de hemel in, en het oordeelswerk, waarvan de Verzoendag de voorafschaduwning is.

Deel III: Levenslessen

Vraag uw leerlingen over de volgende vraag na te denken: Waarom is het belangrijk dat we in de periode van het oordeel leven, in de tijd waarin het heiligdom gereinigd wordt, in de periode die het tegenbeeld van de Verzoendag is?

Nodig groepsleden uit stil te staan bij de volgende drie belangrijke waarheden uit hun studie van deze week:

Ten eerste:

Je kunt de Bijbel vertrouwen. Dit boek is wiskundig nauwkeurig. Het is accuraat betreffende alle daarin voorkomende details. Het onthult nauwkeurige tijdstippen op de tijdsbalk van de geschiedenis, waardoor zelfs sceptici van de waarheidsgetrouwheid ervan overtuigd raken. Profetie versterkt dan ook ons vertrouwen in de betrouwbaarheid van Gods Woord.

Ten tweede:

De boodschap over het oordeelsuur is een oproep aan ons hart naar een intensere toewijding aan Jezus als Heer van ons leven te streven. In deze eindtijd zullen de leden van Gods volk hun hart onderzoeken, God vragen hun zonden te vergeven en hen te reinigen van alle zienwijzen of praktijken in hun leven die niet in overeenstemming met Gods wil zijn. Het volk van God zal Hem dringend verzoeken hen met de mantel van Christus' gerechtigheid te bedekken (Jes. 61:10).

Ten derde:

Het feit dat het oordeelsuur ophanden is, is een oproep aan de leden van Gods volk met hernieuwde vurigheid tot hun verwanten, vrienden, burens en collega's te getuigen. De roep dat het oordeelsuur eraan komt is de laatste boodschap van de hemel tot een door zonde verziekte wereld, een boodschap die harten op de komst van Jezus voor zal bereiden.

Sluit de studie af met de volgende praktische vragen, en vraag daarbij aan uw leerlingen de komende week zelf over de antwoorden na te denken:

1. Heb ik in deze beslissende periode van de geschiedenis van de aarde mijn leven volledig aan Christus overgegeven? Zo niet, wat houdt me dan bij Hem vandaan?
2. Weet ik zeker dat mijn redding vaststaat in Jezus? Waarom wel, of waarom niet? Waarom moet ik alleen op zijn gerechtigheid vertrouwen? Wat betekent het wanneer ik dat doe? Is mijn hoop volledig en zonder meer in Hem verankerd? Zo niet, wat moet ik dan doen om mijzelf volledig in Hem te verankeren?

LES 6 De tijd van zijn oordeel

29 april – 5 mei

Deel I: Overzicht

De drie-engelenboodschap is in haar geheel een boodschap van God uit de hemel die de wereld op de tweede komst van Jezus wil voorbereiden. Deze boodschap is door God samengesteld om een daadwerkelijke invloed op ons leven te hebben. Zij laat zien wat Jezus ten aanzien van het leven in de eindtijd voor ogen had. De drie-engelenboodschap is veel meer dan een theoretische leer die weinig invloed op ons leven heeft. Hoewel daarin een ernstige waarschuwing voor wie niet bekeerd is staat, die niet genegeerd kan worden, is de belangrijkste bedoeling ervan ons dichter naar Jezus toe te trekken.

De les van deze week vestigt de aandacht op twee zinsneden in de boodschap van de eerste engel: ten eerste op de uitdrukking 'Vrees God' en ten tweede op de woorden 'Aanbid Hem'. Zoals we in onze studie deze week zullen ontdekken, verwijst het vrezen van God naar respect, ontzag en verbazing gezien zijn eindeloze wijsheid, zijn ongelofelijke macht en zijn verbazingwekkende genade. God vrezen is ook een gemoedstoestand, waarin sprake is van trouw aan God. De eerste engel roept ons in een tijd van eigendunk, consumentisme en zelfzucht ertoe op een leven te leiden waarin God centraal staat, en niet wijzelf. Het aanbidden van God verwijst naar hoe we leven. Wanneer we God aanbidden, beïnvloedt dat ieder gebied van ons leven, of het nu gaat om wat we eten en drinken, om wat we in ons hoofd halen of over de plekken waar we naar toe gaan. Het aanbidden van God is van invloed op wat we lezen en op waar we naar kijken op internet of de televisie.

Onze les zal deze twee zinsneden nauwkeurig onderzoeken om te ontdekken welke invloed ze hebben op ons leven in de 21e eeuw. We zullen met elkaar nagaan hoe het begrijpen van het evangelie van Jezus Christus ons het vermogen geeft God zowel te 'vrezen' als te 'aanbidden.'

Deel II: Commentaar

'God vrezen' betekent een leven leiden waarin God centraal staat. Wanneer we God in ons leven centraal stellen, is dat dé basis van een betrouwbare identiteit, van waarachtige bedoelingen en van echte blijdschap, en zijn we niet beperkend bezig doordat we onze blijdschap beknotten en ons geluk begrenzen. Jezus koppelt het kennen en doen van zijn wil duidelijk aan ons geluk.

In Johannes 13:17 (HSV) zegt Hij: 'Als u deze dingen weet, zalig bent u als u ze doet.' Een leven dat in het eigen ego verpakt is, is echt een heel klein pakketje. Wanneer we opgesloten zitten in de gevangenis van ons eigen zelfzuchtige gedrag, dan is dat in feite een armzalige manier van leven. Wanneer wij Christus kennen, aan Hem gehoorzamen en voor iets leven dat groter is dan onszelf, dan brengt dat de grootst mogelijke blijdschap in ons leven. Het was de bedoeling van Degene die ons gemaakt heeft dat we voor de vreugdevolle dingen van zijn koninkrijk zouden gaan leven, echt zouden gaan leven. Psalm 16:11 (HSV) zegt het zo: 'U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.' Het *SDA Bible Commentary* doet de volgende leerzame constatering betreffende de uitdrukking 'vrees God' in Openbaring 14:7: 'De oproep om God te vrezen komt bijzonder van pas in de periode waar de prediking van deze engel betrekking op heeft, want mensen vereren afgoden van materialisme en genot en veel andere die zij zelf bedacht hebben' (dl. 7, blz. 827).

'Een reeks studies ... die in het tijdschrift *Motivation and Emotion* [T. Kasser, et al., 'Changes in Materialism, Changes in Psychological Well-being: Evidence From Three Longitudinal Studies and an Intervention Experiment': *Motivation and Emotion* 38 (2014), blz. 1-22] uitgegeven zijn, liet zien dat wanneer mensen materialistischer worden hun gevoel voor welzijn en zingeving vermindert, en dat dit gevoel sterker wordt als zij minder materialistisch worden. Hoewel materialisme goed is voor de economie doordat het aanzet tot groei, kan het ook een negatieve invloed hebben op individuele personen doordat het bezorgd en neerslachtig maakt.

Consumentisme kan ook relaties , gemeenschappen en het milieu beschadigen' (Kirstie Pursey, 'How Consumerism and Materialism of Modern Society Make Us Unhappy, Lonely, and Unconfident' (<https://www.learning-mind.com/consumerism-and-materialism-unhappy/>)).

De oproep van Openbaring 14:7 ('Vrees God') is een oproep tot het vinden van waarachtig geluk door te doen wat God wil. Openbaring 14:7 roept ons ertoe op in Christus onze grootste vreugde en meest intense blijdschap te vinden. Wanneer we ons leven aan Jezus overgeven, komt gehoorzaamheid vanzelf uit ons hart voort. Plicht wordt iets heerlijks, en het brengen van een offer ten behoeve van Christus iets wat je graag doet.

Ellen G. White zegt het zo: 'Alle ware gehoorzaamheid komt voort uit het hart. Christus werkte van harte. Als wij erin toestemmen, zal Hij Zich zozeer vereenzelvigen met ons denken en doen, zozeer onze harten en onze geest vormen overeenkomstig zijn wil, dat wij door Hem te gehoorzamen slechts datgene doen waartoe we ons gedrongen voelen. De wil, die veredeld en geheiligd is, zal zijn grootste behagen vinden in het dienen van God. Als wij God kennen zoals wij Hem mogen kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. Door het karakter van Christus naar waarde te schatten, door omgang met God zal de zonde door ons worden gehaat' (*Jezus – De Wens der eeuwen*, blz. 555).

God 'aanbidden' betekent God eren in de manier waarop we leven. De aanbidding van God houdt in dat we erkennen dat we vertegenwoordigers van Christus zijn. Wij zijn het licht van de wereld – het zout van de aarde. Het woord dat in Openbaring 14:7 voor 'heerlijkheid' gebruikt wordt, is *doxa* [vert.: 'Aanbid Hem' in dit vers is letterlijk 'Geef Hem heerlijkheid']. Dit woord komt regelmatig in het Nieuwe Testament voor. Het kan twee afzonderlijke betekenissen hebben. De eerste betekenis duidt op eer, roem of erkenning. In deze zin betekent het geven van heerlijkheid aan God, dat je Hem de eer of erkenning geeft die Hij verdient. En dat is terecht, want Hij schiep ons. Hij verlost ons. Dagelijks zorgt Hij voor ons levensonderhoud, en Hij komt terug voor ons. Tegelijkertijd is er een ander aspect van het woord *doxa* waar vaak aan voorbijgezien wordt. In sommige gevallen kan *doxa* in het Nieuwe Testament 'helderheid' of 'glorieuze verschijning' betekenen. Volgens de apostel Paulus straalde Gods heerlijkheid van het gezicht van Jezus Christus af (2 Kor. 4:6). 'Wanneer deze in Christus geopenbaarde heerlijkheid van God vanuit het evangelie in het hart en de gedachten van de gelovige schijnt, dan verandert dat hem in "licht", door zijn bestaan "in de Heer" (Efez. 5:8). Daarom geldt: "Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd" (2 Kor. 3:18) (*The SDA Bible Commentary*, dl. 6, blz. 503). Iedere christen zou ernaar moeten streven deze beide betekenissen te belichamen, namelijk het eren van God en het beschermen van zijn reputatie, terwijl ze zijn stralende heerlijkheid door hun leven laten schijnen.

Deze twee betekenissen brengen ons bij een paar fundamentele vragen. Kunnen we God aanbidden, als we nalaten voor ons lichaam te zorgen? Is het mogelijk God te eren, wanneer we opzettelijk zijn gezondheidswetten schenden? Welk verband bestaat er tussen de manieren waarop we gewend zijn met ons lichaam om te gaan en onze geestelijke gezondheid?

In 1 Korintiërs 6:19 en 20 (HSV) geeft de apostel Paulus op deze vragen het volgende antwoord: 'Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.'

De apostel laat ons over het verheerlijken van God ook nog weten: 'Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God' (1 Kor. 10:31, HSV). Wanneer we ons leven aan Christus overgeven, worden onze lichamen de tempel van de Heilige Geest. Een ongelovige kan zeker van de Heilige Geest onder de indruk raken, en door Hem overtuigd en van zijn stuk gebracht worden, maar de Heilige Geest gaat wonen in het leven van de toegewijde gelovige. Onze lichamen worden dan de verblijfplaats van Gods Geest. Het is echt ontzagwekkend wanneer je over deze inwoning nadenkt: De derde Persoon van de Godheid neemt intrek in het leven van gelovigen. Daarom is de verontreiniging van ons lichaam en de opzettelijke schending van de gezondheidswetten gelijk aan de ontering van onze Maker. Wij zijn van Christus, omdat Hij ons schiep en verlost heeft.

Er is nog een reden waarom het voor God uiterst belangrijk is dat we Hem met onze gezonde

manier van leven eren. Spiritualiteit en gezondheid staan in nauw verband met elkaar. De Heilige Geest communiceert met ons via de geestelijke vermogens van onze hersenen. Als ons brein vanwege ongezonde gewoontes door armzalig bloed gevoed wordt, dan zullen we minder goed in staat zijn de stem van de Heilige Geest te onderscheiden. Ons begrip van het verlossingsplan en Bijbelse waarheden zal verduisterd en in gevaar gebracht worden. Als we ons lichaam vernietigen, omdat we opzettelijk onze gezondheid veronachtzamen, dan zal ons getuigenis aan de wereld zeker niet van dien aard zijn dat het God eert. Dit principe is niet alleen van toepassing op gewoontes die van invloed zijn op onze gezondheid, maar ook toepasselijk wanneer we bepaalde dingen op de televisie bekijken en in tijdschriften en boeken lezen en bepaalde zaken ons op internet in beslag nemen. Daarnaast is dat principe ook nog toepasbaar op een heleboel andere gewoontes die met levensstijl te maken hebben.

'Vrees God' is een uitnodiging tot een leven waarin God centraal staat, waarbij we Hem in alles wat we doen eren. Deze uitnodiging is de oproep die van het oordeelsuur uitgaat, een oproep die een bepaalde groep mensen op de komst van Jezus zal voorbereiden. Door zijn genade en door zijn macht kunnen we Hem verheerlijken, zijn naam eren en als lichten in deze donkere wereld schijnen. Tot een dergelijk leven worden we geroepen en zijn we bestemd.

Deel III: Levenslessen

Lees en overdenk:

Enige jaren geleden hielp de predikant Mark Finley een oudere vrouw om van het roken af te komen. Zij bestudeerden samen de Bijbel, hadden pastorale gesprekken en baden met elkaar, maar niets leek te helpen. Zij was gewoonweg niet gemotiveerd met het roken te kappen. Eigenlijk genoot ze van het roken en verlangde zij er slechts gedeeltelijk naar te stoppen. Op een dag bezocht dominee Finley deze bejaarde grootmoeder; ze had een grote glimlach op haar gezicht en riep uit: 'Dominee Finley, ik kap ermee, ik kap ermee! Ik heb een aantal dagen niet gerookt!' De predikant wilde er graag achter komen waardoor de verandering tot stand gekomen was, en daarom vroeg hij: 'Wat motiveerde je?' En ze antwoordde simpelweg: 'Mijn kleine 7 jaar oude kleindochter.' En ze gaf als uitleg: 'Op een avond zat ik in mijn favoriete stoel en was ik aan het paffen. Toen klom mijn kleindochter bij mij op schoot en zei: "Oma, wanneer ik groot word, dan wil ik net als u roken." Dat was het, dominee. Ik kap ermee voor haar.'

Als een grootmoeder met roken kan stoppen in het belang van haar kleindochter, kunnen wij dan niet, door Gods genade en de kracht van zijn Geest, ten behoeve van Christus elke gewoonte opgeven die niet in overeenstemming met Gods wil is? De duivel zegt dat het onmogelijk is onze slechte gewoontes en zondige neigingen te overwinnen. Jezus zegt: 'Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom des levens. ... Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven' (Openb. 2:7-10, HSV). Jezus belooft ons de kracht om in het gevecht met het kwaad te kunnen zegevieren.

Vraag aan uw studiegroep:

1. Hoe is de drie-engelenboodschap zowel een oproep tot gehoorzaamheid, als tot een godvrezende manier van leven in deze kritieke periode van de geschiedenis van de aarde?
2. Op welke manieren verschaft Jezus, onze Verlosser en Heer, ons zowel de motivatie als het vermogen om de overwinning te kunnen behalen?

LES 7 De Schepper aanbidden

6-12mei

Deel I: Overzicht

Het feit dat God deze wereld in zeven letterlijke dagen heeft geschapen, is een van de fundamentele waarheden van de Schrift. De Bijbel begint met de woorden 'In het begin schiep God de hemel en de aarde' (*Genesis 1:1*). Het laatste boek van de Bijbel, de Openbaring, roept ons op 'Hem te aanbidden die hemel en aarde gemaakt heeft' (*Openbaring 14:7*). God is onze aanbedding waardig omdat Hij ons heeft geschapen. We zijn geen product van evolutie. We zijn niet slechts een genetisch ongeluk. We zijn veel meer dan een hoger lid van de verschillende diersoorten. We zijn ongelooflijk waardevolle mensen omdat God ons heeft geschapen. We zijn allemaal uniek in zijn ogen.

De les van deze week onderzoekt de betekenis van de sabbat en hoe die dag is verbonden met de schepping. De sabbat spreekt tot ons over onze waarde in Gods ogen. Als we het goed begrijpen, dan doet de sabbat elk gevoel teniet van minderwaardigheid en ook een gering gevoel van eigenwaarde. We zijn van Christus door de schepping. De sabbat gaat ook over de rust die we vinden in Christus. Op de sabbat rusten we uit van het uitputtende werk dat het waardesysteem van deze wereld ons oplegt. De sabbat nodigt ons uit stil te staan bij en na te denken over eeuwige waarden. Die dag roept ons op in Christus tot rust te komen omdat Hij onze redding is en om te vertrouwen op zijn scheppende kracht om ons iedere dag te veranderen en een beetje meer op Hem te gaan lijken.

De les van deze week leidt ons ook naar een dieper begrip van de sabbat als een eeuwige herinnering aan de hemelse verbondenheid die we hebben met Christus. Door elke week op sabbat te aanbidden, wordt dat een voorproefje van hoe de hemel eruit zal zien. We zullen zien dat het boek de Openbaring laat zien wat het belang van de sabbat is in het licht van de eeuwigheid.

Deel II: Commentaar

In november 1998 schreef Charles Colson een artikel met de titel 'Astronauts Who Found God: A Spiritual View of Space' (Astronauten die God vonden: een geestelijke kijk op de ruimte). 'De terugkeer van astronaut John Glenn naar de ruimte 36 jaar na zijn ontzagwekkende baan rond de aarde is een herinnering aan het soort heldenmoed dat de verkenning van de ruimte mogelijk maakt. ... [Glenn vertelde verslaggevers in 1998, net nadat hij op 77-jarige leeftijd terugkeerde van zijn laatste reis door de ruimte dat] "het voor mij onmogelijk is naar deze schepping te kijken en niet in God te geloven. Het versterkt mijn geloof alleen maar"' (Charles Colson, *Breakpoint-commentaar*, 5 november 1998).

Mensen zijn zich misschien niet bewust van het feit dat veel van die eerste astronautenhelden een diep religieus geloof hadden. Doordat zij een blik konden slaan op de oneindige ruimte nam hun geloof alleen maar toe. 'Neil Armstrong en Buzz Aldrin zijn vooral bekend als [twee van] de eerste astronauten die op de maan landden en die deze "gigantische sprong voor de mensheid" zetten. Wat je waarschijnlijk niet weet, is dat Aldrin, voordat ze het ruimteschip verlieten, een Bijbel nam, een zilveren beker, avondmaalsbrood en wijn. Zijn eerste daad op de maan was het vieren van het avondmaal.

'Frank Borman was de commandant van de eerste bemanning van een ruimtevaartuig die de baan om de aarde verliet. Borman keek vanaf 400.000 kilometer afstand op de aarde neer en zond via de radio een bericht terug waarin hij Genesis 1 citeerde: "In het begin schiep God de hemel en de aarde." Zoals hij later uitlegde: "Ik had een overweldigend gevoel dat er een macht moest zijn die groter was dan wie dan ook en dat er een God was en dat er inderdaad een begin was"' (Charles Colson, *Breakpoint Commentary*, 5 november 1998). Elk van de hier genoemde astronauten voelde aan dat deze wereld niet het resultaat was van een gelukkig toeval. Evenmin was het leven een kosmisch ongeluk. De astronauten realiseerden zich de waarheid van Genesis 1:1 en dat deze wereld was geschapen door een alwetende, almachtige God.

De boodschappen van de drie engelen van Openbaring 14 verkondigen met een 'luide stem' de boodschap van de schepping door een alwetende God. Voor God is niets een verrassing. Hij ziet gebeurtenissen die nog moeten plaatsvinden al voordat ze ooit gebeuren. De boodschap van de drie engelen is specifiek door God ontworpen om een antwoord te geven op de humanistische, postmoderne uitdagingen van deze generatie. Het is geen toeval dat God een boodschap naar deze wereld zond om de Schepper te aanbidden, op hetzelfde moment dat de evolutietheorie werd geformuleerd.

Drie grote filosofische/politieke krachten kwamen in de negentiende eeuw op die de hele wereld hebben beïnvloed. De evolutieleer beïnvloedde de wetenschappelijke gemeenschap en beïnvloedde miljoenen mensen. Het communisme en het marxisme ontdeedden het menselijk leven van zijn waarde en hadden een politieke en sociale uitwerking op miljoenen andere mensen. De leer van Sigmund Freud veranderde het denken van miljoenen op het gebied van de psychologie.

De sabbat staat als een monument voor onze Schepper in een goddeloos tijdperk van groeiend secularisme. Zoals de les van deze week stelt, is de sabbat een symbool van onze trouw aan Hem die ons heeft gemaakt. De sabbat is een erkenning dat het leven geen genetisch ongeluk is. Wij zijn er door de wil en het plan van God. Het leven is ons gegeven met een reden. De schepping begrijpen en begrijpen wat aanbidding op sabbat openbaart, bevrijdt ons van de onmenselijke ketenen van de evolutie. Aanbidding op de sabbat geeft waarde aan elk mensenleven. Al het leven telt voor God omdat elke persoon een unieke schepping is en speciaal is gevormd door onze Schepper om een specifiek doel te vervullen in zijn plan.

Een plan voor elk leven

Toen Bruce Olson 19 jaar oud was, ging hij de jungle in op de grens van Colombia en Venezuela om het evangelie aan de Barí-stam te brengen. De Barí waren een primitief, inheems volk, dat geïsoleerd leefde in de dichte oerwouden van Zuid-Amerika. Ze stonden bekend om hun enorme strijdvaardigheid en hun gewelddadige, barbaarse tactieken als ze oorlog voerden tegen andere stammen. Bruce trok zich niets aan van hun reputatie van hardvochtigheid. Als dat nodig was, was hij bereid zijn leven te geven om het evangelie met hen te delen. Wekenlang probeerde hij hun vertrouwen te winnen. Nog nooit had een westerling hun gebied betreden. In de loop van de tijd leerden de Barí langzaam van deze zachtmoedige, zorgzame buitenlander te gaan houden. Toen Bruce het evangelie met deze primitieve inboorlingen deelde, ervoeren zij een nieuw leven in Christus. De almachtige Schepper veranderde hun leven. Deze ooit oorlogszuchtige, gewelddadige stam werd een krachtig instrument voor de vrede in de hele regio.

Net toen Bruce echte vooruitgang boekte voor het evangelie, gebeurde het onverwachte.

Colombiaanse guerrillastrijders ontvoerden hem en hielden hem vast in een geheime schuilplaats diep in de jungle. Vervolgens probeerde het Colombiaanse leger de Barí te rekruteren om de strijd aan te gaan met de guerrillastrijders. De Barí weigerde en zeiden: 'Geweld leidt alleen maar tot meer geweld'.

Bruce werd maandenlang vastgehouden onder onmenselijke omstandigheden. Hij was desalniettemin in staat boven de gruwelijkheid van zijn omstandigheden uit te stijgen. Hij won het vertrouwen van zijn ontvoerders. Uiteindelijk gaven ze hem een Bijbel. Dag in dag uit deelde hij Gods Woord met hen. Meer dan honderd van deze rebellen aanvaardden Christus en braken met deze guerrillamacht, legden hun wapens neer en voegden zich weer bij de samenleving als Colombiaanse burgers die iets bijdroegen.

Ondanks de kwade machten die zich tegen Bruce Olson keerden, had de almachtige Schepper een plan voor zijn leven. De machten van de hel konden dat niet teniet doen. Onze Schepper had niet alleen een plan voor het leven van Bruce Olson. Hij heeft ook een plan voor ons leven en dat wordt alleen maar beter. Onze Schepper heeft niet alleen een plan voor ons leven, maar door de heilige Geest zal Hij ons ook naar zijn plan toe leiden. Wanneer we de rijkdom van de sabbat leren begrijpen, krijgen we een diepergaand begrip van Gods plan voor ons, en een verdergaand doel van ons leven.

Zoals de les van deze week aanduidt, is het Hebreeuwse woord *bara* iets wat alleen God kan doen.

Mensen kunnen iets maken met materialen die er al zijn, maar alleen God kan iets maken uit het niets. Wanneer God het woord neemt, dan komt er tastbare materie tevoorschijn (*Psalm 33:6,9; Hebreëën 1:1-2*). Als God spreekt, wordt alles zoals Hij het uitspreekt, zelfs als het nooit eerder zo was, want Gods Woord heeft de scheppende kracht om het zo te maken. Als we de Schepper van hemel en aarde op de sabbat aanbidden, erkennen we het feit dat Hij almachtig is.

Als Hij machtig genoeg is deze wereld en alles wat daarop is te scheppen, dan is Hij zeker machtig genoeg ons leven te veranderen. De sabbat is een symbool van zowel rechtvaardigmaking (de rust die we alleen in Christus vinden) als heiligmaking (de kracht die we alleen in Christus hebben). De profeet Ezechiël brengt dit idee duidelijk onder woorden: ‘Verder gaf Ik hun mijn sabbat als een teken voor Mij en voor hen dat eraan herinnert dat Ik, de HEER, hen geheiligd heb’ (*Ezechiël 20:12*). Door elke sabbat te aanbidden, herschept de Schepper ons. Hij die ons heeft gemaakt, maakt ons nieuw. Hij die ons heeft gevormd, hervormt ons.

Het laatste conflict over aanbedding, zoals het boek Openbaring dat beschrijft, heeft juist te maken met het feit dat Christus ons heeft geschapen, verlost, veranderd en dat Hij voor ons terugkomt. De duivel haat de sabbat omdat hij alles haat waar die dag voor staat. De sabbat is een symbool van Christus' gezag, zijn heerschappij, zijn genade en zijn macht. Als de tegenstander mensen kan misleiden door hen te laten geloven dat de sabbat geen betekenis heeft, kan hij het gezag van de Schepper ondermijnen en de trouw van miljoenen mensen op zichzelf richten. Daarom heeft God in Openbaring 14 zijn boodschap voor de laatste dagen gestuurd om onze wereld voor te bereiden op de terugkeer van onze Schepper en Verlosser. Hij zal deze planeet herscheppen in overeenstemming met de pracht van Eden.

Deel III: Levenslessen

Voor persoonlijke reflectie: De God van de schepping riep de zon, de maan en de sterren tot bestaan. Zijn ontzagwekkende kracht schiep deze planeet en vulde die met levende wezens. Diezelfde God bevrijdde zijn volk uit de Egyptische slavernij, leidde hen tijdens hun omzwervingen door de wildernis, liet manna uit de hemel komen, liet de muren van Jericho instorten en versloeg Israëls vijanden. Diezelfde God is geïnteresseerd in jou en mij. Ten behoeve van ons zet Hij scheppingskracht in om de vijand te verslaan die strijdt om onze ziel. Dat we deze Bijbelse waarheid begrijpen en aanvaarden, dat maakt het verschil.

Iedereen heeft elke dag te maken met de strijd tegen verleiding. Dit is het ongelooflijk goede nieuws: dezelfde God die zijn oneindige kracht heeft ingezet om de wereld te scheppen, gebruikt die oneindige kracht om de krachten van de hel te verslaan die om onze ziel strijden. Jezus heeft veel meer te bieden dan een frustrerende nederlaag. Hij heeft veel meer te bieden dan een zich telkens herhalend falen. Hij heeft veel meer te bieden dan keer op keer over dezelfde hindernis te struikelen. Wie dienen wij? Een almachtige Schepper die beschikt over onbeperkte en oneindige macht. Over deze macht kunnen wij beschikken als we daar in geloof beslag op leggen. We zijn veranderd en tot nieuwe mensen gemaakt door de kracht van de Schepper.

Discussie en gebed:

1. Vraag iemand om 2 Korintiërs 5:17 voor te lezen: ‘Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen.’
2. Bespreek met je groep wat het betekent om tot een nieuwe schepping te worden gemaakt.
3. Bid tot slot voor de groepsleden en vraag God om hen op een dieper niveau te helpen komen door volledig te begrijpen hoe zijn scheppende kracht hun leven kan veranderen.

LES 8 De sabbat en het einde

13-19mei

Deel I: Overzicht

Waar verlangen mensen in tijden van nood het meeste naar? Wat zoeken we allemaal als het noodlot toeslaat? In tijden van onzekerheid verlangen mensen meer dan wat dan ook naar veiligheid. Wanneer een tornado, orkaan, tyfoon of een andere natuurramp toeslaat, waarnaar verlangen we dan wanhopig? We verlangen naar een plek waar we veilig zijn met onze familieleden. Dit verlangen naar veiligheid geldt ook in tijden van oorlog of wanneer geweld onze straten overspoelt.

In een chaotische, onzekere wereld is de sabbat een oase van rust. Het wijst ons naar onze Schepper die ons de zekerheid geeft van veiligheid in zijn tegenwoordigheid. De sabbat is een toevluchtsoord, een heilig moment in de tijd wat elke week vanuit de hemel naar de aarde neerdaalt. Het verenigt ons door wat we gemeen hebben met onze broeders en zusters in Christus. De sabbat is de grote 'gelijkmaker'. Door met elkaar op sabbat te aanbidden, erkennen we en begrijpen we weer opnieuw, dat we deel uitmaken van het grote geheel van de mensheid, die door God is geschapen, en dat Hij 'uit één mens de hele mensheid heeft gemaakt' (*Handelingen 17:26*).

In de les van deze week zullen we dieper ingaan op de betekenis van de sabbat in ons persoonlijke leven en zullen we ontdekken hoe een goed begrip van de sabbat onze houding, onze keuzes en ons handelen beïnvloedt. Deze week staan we stil bij de vraag hoe de sabbat het brandpunt zal zijn van een crisis in de eindtijd over Gods wet. De laatste aanval van Gods tegenstander zal plaatsvinden en die gaat over de sabbat, omdat dat in het hart van Gods wet is ingebed als het eeuwige symbool van zijn scheppende gezag.

Deel II: Commentaar

De schepping, de sabbat en het oordeel zijn op een opvallende wijze met elkaar verbonden in een goddelijk patroon. De schepping spreekt van de Christus als degene die alle volkeren heeft geschapen. We hebben dus een gemeenschappelijke afkomst. Toen de apostel Paulus met de filosofen in Griekenland in debat ging, gebruikte hij dit krachtige argument: 'De God die de wereld heeft gemaakt en alles wat er leeft, ... heeft de hele mensheid gemaakt, die Hij over de hele aarde heeft verspreid' (*Handelingen 17:24,26*). Het punt dat Paulus wilde maken tegen de Atheense filosofen was simpelweg dit: de God van de Bijbel is de almachtige Schepper van de hele mensheid en daarom maken we met zijn allen deel uit van één menselijk gezin. Het begrijpen van dit concept van de schepping leidt ertoe dat we elkaar gaan respecteren, elkaar waarderen en elkaar vriendelijk, hoffelijk en met mededogen behandelen. De sabbat is de praktische uitdrukking dat we in God als Schepper geloven en dat we het menselijk leven waardevol vinden. Het menselijk leven is heilig omdat het een kostbaar geschenk is dat ons door onze Schepper is gegeven. Onze aanbidding op sabbat is een getuigenis van deze eeuwige waarheid. Onze les van deze week bespreekt de sabbat in het licht van het oordeel.

Het oordeel, de wet en keuzevrijheid

Het feit dat er een oordeel is, houdt vanzelfsprekend in dat mensen morele keuzes kunnen maken. Als we alleen steeds verder zouden evolueren dan is er geen echte basis voor een vrije wil. Als alles zou worden bepaald door erfelijkheid of door de omgeving, dan zouden we niet in staat zijn onze keuzevrijheid uit te oefenen.

William Provine is hoogleraar in de geschiedenis van de biologie aan de Cornell University en erkent dat evolutie en vrije wil onverenigbaar zijn. In een lezing op 12 februari 1998 deed hij deze opmerkelijke uitspraak: ‘Natuurhistorische evolutie heeft duidelijke consequenties en Charles Darwin

begreep dat helemaal ... [met inbegrip] van het idee dat] een menselijke vrije wil niet bestaat. Het idee van een vrije wil is een rampzalige en infame sociale mythe.’ (William Provine, samenvatting van ‘Evolution: Free will and Punishment and Meaning in Life’, toespraak gehouden op 12 februari 1998 (<https://www.discovery.org/a/9581/>)).

Vrije wil is zeker geen 'infame sociale mythe'. Het is een onvervreemdbaar geschenk dat God aan een ieder van ons heeft gegeven. Als je de mens zijn vrije wil afneemt, is er geen manier meer om te bepalen wat goed en kwaad is. Als er een oordeel is, dan moet er ook een wet zijn die aan dat oordeel ten grondslag ligt.

De apostel Jakobus stelt een eeuwige waarheid als hij zegt: ‘Wie de hele wet onderhoudt maar op één punt struikelt, blijft ten aanzien van alle geboden in gebreke’ (*Jakobus 2:10*). Over welke wet heeft Jakobus het? De verzen 11 en 12 leggen het duidelijk uit: ‘Want Hij die gezegd heeft: “Pleeg geen overspel,” heeft ook gezegd: “Pleeg geen moord.” Als u geen overspel pleegt maar wel een moord, overtreedt u toch de wet. Zorg ervoor dat uw spreken en uw handelen de toets kunnen doorstaan van de wet, die vrijheid brengt.’

In deze passage uit Jakobus wordt de wet van de Tien Geboden, die de basis vormt van Gods oordeel in de tijd van het einde, omschreven als de wet die vrijheid brengt. Het commentaar van Ellen White op deze passage is buitengewoon nuttig om de diepgang daarvan te begrijpen: ‘De enige voorwaarde die de vrijheid van de mens mogelijk maakt, is dat hij één wordt met Christus. “De waarheid zal u bevrijden” en Christus is die waarheid. De zonde kan alleen zegevieren door de geest te verzwakken en door de vrijheid van de mens te vernietigen. Onderwerping aan God leidt tot herstel van wie je bent, tot de ware heerlijkheid en waardigheid van de mens. De goddelijke wet waaraan we ons moeten onderwerpen, is “de wet die vrijheid brengt” (*Jakobus 2:12*)’ (*De wens der eeuwen*, p. 388).

Wanneer we ons leven aan Christus overgeven, ervaren we wat vrijheid echt is. Van gehoorzaamheid aan God wordt je blij. Omdat de sabbatviering in het hart van Gods wet staat, is het een symbool van onze volledige trouw aan Christus. Door zijn genade gehoorzamen we zijn geboden. Dat doen we niet om daardoor gered te worden, maar omdat we gered zijn door zijn genade en omdat we ernaar verlangen Hem te behagen in alles wat we doen.

God dringt niets op en Hij dwingt nooit onze wil. Hij dwong de tegenstander ook niet om Hem in de hemel te dienen. Hij dwong Adam en Eva niet om te gehoorzamen in Eden en Hij zal ons vandaag de dag ook nooit dwingen tot gehoorzaamheid. Nogmaals: ‘In het verlossingswerk bestaat er geen dwang. Er wordt geen kracht van buitenaf gebruikt.

Onder invloed van de Geest van God wordt de mens vrij gelaten om te kiezen wie hij wil dienen. De verandering die plaatsvindt wanneer de mens zich overgeeft aan Christus, geeft het hoogste gevoel van vrijheid. Het uitdrijven van de zonde vindt plaats door een daad van de mens zelf. Het is waar dat we zelf niet de kracht hebben om ons te bevrijden

van de overheersing van de tegenstander. Wanneer we er echter naar verlangen bevrijd te worden van de zonde en we het in onze grote nood uitschreeuwen om een kracht van boven onszelf, dan worden de krachten van de mens doordrongen met de goddelijke kracht van de heilige Geest. Die mensen gehoorzamen de bevelen van hun wil bij het vervullen van de wil van God' (Ellen White, *De wens der eeuwen*, p. 388).

In de laatste misleiding van de duivel zal hij proberen Gods volk te dwingen hem te dienen. Door hun vermogen om te kopen of te verkopen te beperken, door spot en laster, door vervolging, gevangenschap en zelfs de dood, zal hij hen onder druk zetten om zich te richten op wat hij wil. Terwijl Openbaring 14:7 ons uitnodigt de Schepper te aanbidden, waarschuwt Openbaring 14:9 voor het aanbidden van het beest. De laatste strijd tussen goed en kwaad gaat over aanbidding.

Een soortgelijk conflict over aanbidding deed zich voor toen Daniël en zijn vrienden gevangenen zaten in Babylon. Op de vlakten van Dura werd een nagemaakt beeld opgericht. Koning Nebukadnessar beval al zijn onderdanen om te buigen en die gouden afgod te aanbidden. Er werd een decreet uitgevaardigd waarbij iedereen, die zich niet buigt voor het gouden beeld en dat niet aanbidt, ter dood wordt veroordeeld. Het tweede gebod verbood het maken en aanbidden van afgoden en dat werd tot een test voor de Hebreeuwse gevangenen. Ze vertrouwden zich volledig aan God toe. Het gevolg van hun loyaliteit en vertrouwen was dat ze in de vurige oven werden gegooid. God beschermde hen. Jezus Christus, de Mensenzoon, ging met hen de vlammen in en zorgde voor goddelijke bescherming.

In de laatste dagen van de geschiedenis van deze aarde wordt de wereld op de proef gesteld met betrekking tot het vierde gebod: 'Houd de sabbat in ere als een heilige dag' (*Exodus 20:8*). Het gebod dat de hele mensheid ertoe oproept hun Schepper te aanbidden, wordt vervangen door een valse dag van aanbidding. Nogmaals, God zal een volk hebben dat Hem trouw is. Openbaring 14:12 zegt: 'Hier komt het aan op de standvastigheid van de heiligen, die zich houden aan Gods geboden en trouw blijven aan Jezus.' Gods overblijfsel, zijn volk in de laatste dagen, zal tot het einde toe volharden. Door zijn genade en door zijn macht zullen zij 'zich houden aan zijn geboden'.

Ze zullen gehoorzamen omdat het 'geloof van Jezus' hun hart en elk aspect van hun leven vervult. Dezelfde kwaliteit van geloof dat Jezus had toen Hij voor zijn kruisiging stond, zullen ook zij ervaren. Ze zullen een absoluut vertrouwen hebben in hun hemelse Vader. Deze vertrouwensrelatie met God zal hen door het laatste conflict op aarde heen leiden. De kern van de les van deze week is begrijpen dat degene die ons heeft geschapen voor ons zal zorgen in de laatste crisis van deze aarde. Het in ere houden van de sabbat toont ons vertrouwen in Jezus, onze Schepper, Verlosser, Bemiddelaar en komende Koning. Dit is Gods oproep aan een ieder van ons in het licht van zijn laatste oordeel. Gehoorzaamheid aan zijn wet is de vrucht van ons geloof.

Deel III: Levenslessen

Om over na te denken: John Oxenham was het pseudoniem van William Arthur Dunkerley. Hij was een Engelse dichter en schrijver van liederen. Hij schreef een gedicht getiteld 'The Ways' dat de les van deze week goed samenvat:

'Voor ieder mens opent zich een weg, en wegen, en een weg.
En de mens die naar het hogere streeft, gaat de hoofdweg volgen,

en de mens zich op het lagere richt, tast de diepte af.

Daar tussenin, op de mistige vlakten, loopt de rest doelloos heen en weer.

Voor ieder mens opent zich een hoge en een lage weg. Ieder mens bepaalt zelf de weg die hij zal gaan.'

Het boek Openbaring roept ons op keuzes te maken voor de eeuwigheid. Je kunt niet neutraal zijn in de laatste oorlog op deze aarde. De beproevingen waarmee we te maken krijgen en waarover Oxenham zo welsprekend schrijft, zullen ervoor zorgen dat 'ieder mens bepaalt welke weg hij zal gaan.'

Nodig de leden van je gespreksgroep uit de komende week persoonlijk na te denken over de volgende vragen:

1. Is sabbatviering een dag van vreugde voor mij, of is het een legalistische eis? Waarom is dit zo?
2. Vind ik mijn grootste vreugde in het doen van Gods wil? Waarom wel of waarom niet?
3. Zijn er nog dingen in mijn leven die ik geweigerd heb op te geven omwille van Christus? Zo ja, welke dingen zijn dat? Hoe kan ik leren die op te geven?

Het kruis roept ons op tot een diepte van geestelijke ervaring die veel meer is dan alleen maar een mentale opgaande lijn naar de waarheid. In het licht van het laatste oordeel van de hemel roept onze Schepper ons op Hem volledig te vertrouwen in deze laatste, tot een hoogtepunt leidende uren van de wereldgeschiedenis.

LES 9 Een stad die verwarring heet

20-26mei

Deel I: Overzicht

De les van deze week stelt twee religieuze systemen tegenover elkaar. Die worden symbolisch voorgesteld door de vrouw in het wit, in Openbaring 12, en de vrouw in scharlakenrood, in Openbaring 17. Het contrast laat het verschil zien tussen deze twee systemen. Het eerste systeem is gebaseerd op het Woord van God, met Jezus Christus als middelpunt. Het tweede systeem is gebaseerd op menselijk redeneren, met menselijke religieuze leiders als middelpunt. Het is het contrast tussen waarheid en dwaling, redding door genade en redding door werken, gehoorzaamheid aan Gods geboden en onderwerping aan menselijke instellingen.

We zullen ook vaststellen wat de kenmerken van geestelijk Babylon zijn. Openbaring 17 beschrijft Babylon als een hoer die haar ware minnaar, Jezus Christus, heeft verlaten. Ze zit op een scharlakenrood beest, dat voor haar politieke macht staat. In plaats van haar gezag en macht te ontleen aan Jezus en zijn Woord, ontleent Babylon die aan de koninkrijken van deze wereld. Ze biedt een gouden beker aan vol met vreemde leerstellingen. Zoals letterlijke wijn invloed heeft op het geweten, de rede en het beoordelingsvermogen, zo heeft een valse leer invloed op ons denken. Daardoor kunnen we de Bijbelse waarheid niet goed meer onderscheiden.

Bij ons onderzoek naar de geestelijke kenmerken van Babylon concentreren we ons specifiek op twee kenmerken. Het eerste kenmerk is Babylons afhankelijkheid van menselijke wijsheid en menselijke leiders om de goddelijke waarheid vast te stellen. Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij' (*Johannes 14:6*). Alle waarheid vindt zijn bron in Jezus. Elke waarheid die menselijke religieuze leiders uitspreken, moet zijn oorsprong in de eerste plaats vinden in Gods Woord. Het tweede kenmerk dat we deze week bestuderen, is dat geestelijk Babylon het centrum is van alle afgoderij. In het Oude Testament waren afgoden heel gewoon in de Babylonische eredienst. Jezus roept ons op Hem rechtstreeks te aanbidden en niet door middel van een afgod die dient als vervanging voor Hem. Deze week zullen we opnieuw ontdekken wie Jezus is. Hij is de opperste leider van zijn gemeente.

Deel II: Commentaar

Openbaring 12:17 is één van de belangrijkste teksten in de studie van deze week. Die verwijst naar 'de rest van haar nageslacht'. Het idee van de rest, ook wel het overblijfsel genoemd, is overal in de Schrift te vinden. Het is vooral ontleend aan het Oude Testament. Er zijn drie Hebreeuwse woorden die worden gebruikt voor 'de rest'. Elk van deze woorden heeft zijn eigen betekenis. Ze kunnen letterlijk worden vertaald als 'wat ontsnapt', 'zij die ontsnappen', 'wat overblijft', 'het overblijfsel', 'overblijven' of 'blijven'. Laten we nu in het kort naar enkele voorbeelden kijken van het gebruik van dit woord in het Oude Testament. Over de familie van Jozef die hij onder zijn hoede had in Egypte, wordt gesproken als een 'nakomelingschap' wat je letterlijk vertaald met 'rest'. Elia riep het uit tot God en zei dat hij de enige was die trouw was gebleven. Ook hier wordt het woord voor 'overblijfsel' gebruikt. De Heer beloofde een getrouw overblijfsel in Babylon achter te laten om God te gedenken en zijn naam te eren na de ballingschap. Het *SDA*

Bible Commentary beschrijft het idee van het overblijfsel in het Oude Testament als volgt: ‘Het “overblijfsel” uit de tijd van het Oude Testament bestaat dus uit opeenvolgende generaties van Israëlieten, Gods uitverkoren volk. Keer op keer werd de meerderheid afvallig, maar er was telkens ook weer een getrouwe ‘rest’ dat de exclusieve erfgenaam werd van de heilige beloften, voorrechten en verantwoordelijkheden van het verbond dat oorspronkelijk met Abraham was gesloten en op de Sinaï werd bevestigd. Dit ‘overblijfsel’ was de formeel aangestelde groep waarnaar God van plan was de Messias te sturen en door middel waarvan Hij de heidenen wilde bereiken et het evangelie. Het bestond als zodanig niet zozeer uit verspreide individuen, hoe trouw ze ook mochten zijn, maar het was een samenhangende groep mensen, Gods zichtbare organisatie op aarde die een opdracht van God hadden’ (‘Additional Note on Chapter 12’, *The SDA Bible Commentary*, vol . 7, p. 814).

Het overblijfsel uit het laatste der dagen zoals Openbaring dat beschrijft, ontsnapt aan de geestelijke afvalligheid van deze wereld, blijft trouw aan God, sluit geen compromissen met de Bijbelse waarheid en klampt zich vast aan Jezus in de laatste strijd op deze aarde. Openbaring 12:17 zegt dit: ‘De draak [de satan] was woedend op de vrouw [de gemeente] en ging weg om strijd te leveren met de rest van haar nageslacht, met allen die zich aan de geboden van God houden en bij het getuigenis hebben van Jezus blijven.’ Hier laat Johannes zien dat de uiteindelijke strijd tussen Christus en de tegenstander draait om loyaliteit aan Christus en gehoorzaamheid aan zijn wet. Openbaring 13 schetst hoe dit conflict steeds intenser wordt en legt de strategie bloot van de tegenstander. Het beest uit de zee en het beest uit de aarde bundelen hun krachten met de draak om Gods volk te vernietigen. Openbaring 14 ontvouwt Gods laatste boodschap in deze kosmische strijd tussen goed en kwaad. Nogmaals, deze boodschap eindigt met het overblijfsel dat in God gelooft en zich aan zijn geboden houdt (*Openbaring 14:12*).

Het mysterie van Babylon geopenbaard

In tegenstelling tot de vrouw in het wit van Openbaring 12 als symbool van Gods ware gemeente op aarde, beschrijft Johannes in Openbaring 17 een vrouw gekleed in purper en scharlaken, rijdend op een scharlakenrood beest. Deze vrouw staat symbolisch voor een samengaan van kerk en staat en heeft een naam op haar voorhoofd geschreven: ‘een naam met een geheime betekenis: “Het grote Babylon, moeder van alle hoeren.”’ Ellen White zegt daarover: ‘In Openbaring 14 wordt de eerste engel gevolgd door een tweede en die kondigt aan: “Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad, die door haar ontucht alle volken de wijn van haar wellust heeft laten drinken” (*Openbaring 14:8*). Het woord ‘Babylon’ wordt afgeleid van ‘Babel’ en dat betekent verwarring. Dit woord wordt in de Schrift gebruikt om de verschillende vormen van valse of afvallige religie mee aan te duiden. In Openbaring 17 wordt Babylon voorgesteld met het beeld van een vrouw. In de Bijbel wordt deze wijze van voorstellen gebruikt als het symbool van een gemeente. Een deugdzaame vrouw staat voor een zuivere gemeente, een onreine vrouw voor een afvallige gemeente’ (*De grote strijd*, p. 356).

Door de hele Schrift heen staat Babylon voor de onderdrukker van Gods volk. Babylon is het bolwerk van dwaling en het centrum van afvalligheid. Het staat voor rebellie tegen God en ongehoorzaamheid aan de goddelijke geboden. Gods oordelen over het oudtestamentische Babylon staan model voor zijn laatste oordelen over de wereld. Voor het volk van God in de eindtijd is het verslag van de val van Babylon zeer leerzaam. Houd er rekening mee dat Babylon Jeruzalem aanviel en veel van de veelbelovende jonge mannen

gedwongen wegvoerde in ballingschap. Daar hoorde ook Daniël toe. Cyrus is de koning van het oosten en hij viel uiteindelijk Babylon aan en bevrijdde de Joodse gevangenen en stond hen toe naar Jeruzalem terug te keren en de ware God te aanbidden.

In de tijd van het einde zal Gods volk nogmaals worden gekweld en vervolgd door een religieuze onderdrukker die de naam draagt van Babylon de Grote (*Openbaring 17:5*). Het boek Openbaring voorspelt dat in een tijd van sociale chaos, politieke crisis, natuurrampen en economische ineenstorting, Jezus zal terugkeren om de onderdrukkende machten van de wereld te overwinnen en zijn volk te bevrijden. Hij zal tot in eeuwigheid regeren. Hij zal zijn troon in het universum voor altijd veiligstellen. In de strijd om de troon zal Hij de overwinnaar zijn. Zijn volk zal met Hem door de oneindige ruimte reizen om te aanbidden in het Nieuwe Jeruzalem.

Het contrast tussen de twee vrouwen in Openbaring

- De zuivere vrouw, in Openbaring 12, is bekleed met de zon. Ze is getooid met de heerlijkheid van de gerechtigheid van Christus. De onreine vrouw, in Openbaring 17, is gekleed in purperen en scharlakenrode kleding. Ze is versierd met menselijke leugens en tradities.
- De reine vrouw heeft een krans van sterren op haar hoofd. In haar opdracht laat ze zich leiden door de leer van de apostelen. De onreine vrouw is versierd met goud, edelstenen en parels. Ze is voor haar weelderige rijkdom en uiterlijke versiering afhankelijk om daarmee indruk te maken en haar volgelingen aan te trekken.
- De reine vrouw staat op de maan. Zij ontleent haar kracht aan het profetische Woord. De onreine vrouw zit op een scharlakenrood beest. Ze ontleent haar macht aan die van de staat of aan de politieke machten op deze aarde.

Een menselijke leider of een goddelijk hoofd?

Wanneer koning Nebukadnessar in zijn tempel op zijn koninklijke troon zat, sprak hij als een god. Zijn bevelen waren zogenaamd de stem van een god. In de laatste dagen van de wereldgeschiedenis zal er opnieuw een kerk-staat-systeem (geestelijk Babylon genaamd) ontstaan, waarvan de geestelijke leider zal beweren als een god te spreken. Zijn gezag zal worden opgevat als het woord van God. De apostel Paulus stelt deze macht aan de kaak met deze woorden: 'Hij zal alles wat goddelijk en heilig is bestrijden en zich erboven verheffen, om in Gods tempel plaats te nemen op de troon en zich voor te doen als God zelf' (*2 Tessalonicenzen 2:4*). De leider van het geestelijke Babylon zal beweren dat zijn woord het gezag heeft van de God van de hemel zelf. Deze beschrijving is van toepassing op de macht van de paus.

Babylon was het centrum van afgoderij.

Babylon was het centrum van de beeldenverering. Christus nodigt ons uit om ons rechtstreeks tot Hem te richten. Beelden beperken het vermogen van de heilige Geest om de eeuwige dingen in onze geest in te prenten. Aan beelden wordt vaak de heiligheid en eerbied toegekend die alleen God toekomt. We hoeven niet tot Jezus te komen door het beeld van een heilige. Jezus is onze Middelaar en onze grote Hogepriester.

Verder staat 'Babylon' ook voor alle afvallige religieuze machten die zijn afgedwaald van de duidelijke leringen van Gods Woord.

Deel III: Levenslessen

De studie van deze week is meer dan een theoretische verhandeling over de identiteit van de ware gemeente en over de strategie van Gods tegenstander om het volk van God te vernietigen. Er zijn ten minste drie zeer praktische lessen die de leden van de gespreksgroep dienen te overwegen:

1. Jezus en zijn Woord zijn onze enige bescherming in de komende strijd. We moeten verankerd zijn in Jezus en de Schrift. Jezus en zijn Woord zijn onze zekere verdediging, ons onneembare toevluchtsoord en onze veiligheid in de komende strijd. Dit begrip leidt tot een aantal uiterst belangrijke vragen: is mijn leven volledig verankerd in Christus? Hoe kan ik dat zeker weten? Weet ik mij afhankelijk van Hem in de dagelijkse beslissingen in het leven? Zo nee, waarom niet? Heb ik mijn genegenheid gericht op dingen die boven zijn en niet op dingen op aarde (*Kolossenzen 3:1-2*)? Wat kan ik doen om mijn prioriteiten te verleggen als die niet zijn wat of waar ze behoren te zijn?
2. Onze bescherming in de komende strijd is met zekerheid om onze geest te verzadigen met Gods Woord. Ons wordt verteld dat in de laatste strijd: 'De vervalsing zal zoveel op de waarheid lijken dat het onmogelijk zal zijn die daarvan te onderscheiden behalve door de heilige Schrift. Door hun getuigenis moet elke bewering en elk wonder worden getoetst' (Ellen White, *De grote strijd*, p. 548). Een belangrijke vraag is simpelweg deze: 'Vul ik mijn geest dagelijks met het Woord van God en zoek ik oprecht de leiding van zijn heilige Geest?' Bedenk manieren om elke dag meer tijd met het Woord door te brengen. Hoe kan het delen met anderen wat je uit Gods Woord leert, je helpen om zowel je begrip te versterken van Gods wil als je toewijding om zijn Woord diepgaander te bestuderen?
3. Ter voorbereiding op de komende strijd moeten we beseffen dat Babylon is gevallen en dat de gemeente van Christus uiteindelijk zal zegevieren. Verankerd in Christus, onze gedachten vervuld met zijn Woord, zal de gemeente van het overblijfsel uiteindelijk zeker zegevieren. Welke geweldige hoop geeft deze gedachte jou in het licht van de komende beproevingen?

LES10 Satans laatste bedrog

27mei-2juni

Deel I: Overzicht

Openbaring 14:8 kondigt de val aan van het geestelijke Babylon. Zoals we vorige week zagen, was Babylon een onderdrukker van Gods volk in het Oude Testament. Babylon is dus een passend symbool van het bolwerk van dwaling, het centrum van afvalligheid en de aartsvijand van de waarheid. Vorige week bestudeerden we ook het contrast tussen de vrouw in het wit, de ware gemeente van Christus, en de hoer, Babylon. We hebben vastgesteld dat het valse religieuze systeem dat Babylon wordt genoemd, voor gezag eerder naar menselijke religieuze leiders kijkt dan naar het Woord van God. Babylon ontleent zijn macht aan de staat in plaats van aan Christus. Zoals gebruikelijk in veel valse religies gebruikt Babylon afgodsbeelden als voorstellingen van de godheid. Deze week bestuderen we de twee belangrijkste onwaarheden van Babylon: het idee van de onsterfelijke ziel en de aanbidding van de zon. Door de eeuwen heen hebben heidense religies geloofd dat de ziel onsterfelijk was. Dit gaat op voor Egypte, Assyrië, Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome. Dit idee van de onsterfelijke ziel kwam in de eerste eeuwen van onze jaartelling de christelijke kerk binnen, samen met de aanbidding van heidense afgoden die in een ander jasje werden gestoken en werden voorzien van een dun laagje christelijk vernis en die werden vereerd als heiligen. De tweede fout is die van de aanbidding van de zon en ook dat kwam relatief vroeg de christelijke kerk binnen. Christelijke leiders probeerden de heidenen gunstig te stemmen en het christendom wat aantrekkelijker voor hen te maken. De vermeende heiligheid van de zondag en de onsterfelijkheid van de ziel zijn twee van de grootste misleidingen voor de laatste dagen. Deze week bestuderen we deze misleidingen in het licht van Gods Woord.

Deel II: Commentaar

Toen de apostel Johannes het boek Openbaring schreef, lag de oude stad Babylon allang in puin. Johannes schreef de Openbaring tegen het einde van de eerste eeuw. Babylon was verwoest door de Meden en Perzen in 539 v. Chr., meer dan 600 jaar daarvoor. De profeet Jesaja voorspelde wat het lot van Babylon zou zijn: 'Nooit meer zullen er mensen wonen, het blijft ontvolkt tot in het verste nageslacht. Geen Arabier zal daar zijn tent opslaan, geen herder laat er zijn kudde rusten' (*Jesaja 13:20*). Door de eeuwen heen is deze profetie waar gebleken. Alexander de Grote van Griekenland bracht 10.000 man naar Babylon om de ruïnes op te ruimen en de stad te herbouwen. Hij stierf in Babylon voordat het project kon worden voltooid. Na zijn dood werd het werk gestaakt. De stad is al meer dan 2500 jaar een ruïne.

Het mystieke Babylon van Openbaring is dus zeker niet de oude stad Babylon. Het *SDA-Bible Commentary* onthult met nadruk de identiteit van het geestelijke Babylon: 'Babylon wordt zowel in de letterlijke als mystieke zin al lang erkend als de traditionele vijand van Gods waarheid en volk. Zoals dit symbool in de Openbaring wordt gebruikt, worden daarmee de namen van alle afvallige religieuze organisaties en hun leiderschap bedoeld, vanaf de oudheid tot aan het einde der tijden ... Deze profetie van de val van Babylon vindt zijn vervulling in het laatste der dagen in het protestantisme in het algemeen, wanneer zij de zuiverheid en eenvoud van het evangelie achter zich laat' (*vol 7, p. 830*).

Deze uitspraak leidt ons tot een aantal betekenisvolle vragen. Wat waren de belangrijkste kenmerken van het oudtestamentische Babylon? Werden enkele van haar praktijken overgenomen door de katholieke kerk in de eerste eeuwen na de hemelvaart van Christus? We hebben in de les van vorige week al gezien dat er afgoden de kerk in werden gebracht en opgenomen in de christelijke eredienst. Zoals we in ons overzicht al hebben aangeduid, richten we deze week onze aandacht op twee andere fouten die de kerk in de middeleeuwen hebben gecorrumpeerd: de onsterfelijkheid van de ziel en de heiligheid van de zondag. Ellen White doet deze opmerkelijke uitspraak, waarbij ze deze twee fouten met elkaar in verband brengt: ‘Door deze twee grote fouten, de onsterfelijkheid van de ziel en de heiligheid van de zondag, zal Gods tegenstander de mensen tot het navolgen van zijn bedrog verleiden. De eerste legt de basis voor het spiritisme en de tweede zorgt voor een vriendschappelijke verhouding met Rome. De protestanten in de Verenigde Staten zullen de eersten zijn die hun handen uitstrekken om de hand van het spiritisme te grijpen. Ze zullen over de kloof die hen scheidt, de handen uitstrekken en ineens slaan met de macht van Rome. Onder invloed van deze drievoudige verbinding zal dit land in de voetsporen van Rome treden door de rechten van het geweten met voeten te treden’ (*De grote strijd*, p. 542).

Spiritisme

Door het hele boek Openbaring heen is het spiritisme één van de laatste misleidingen van Gods tegenstander om de wereld te verenigen en haar te leiden tot de laatste strijd op aarde tussen het volk van God en de machten van het kwaad. Openbaring 16:14 zegt: ‘Dat zijn demonische geesten die tekenen verrichten en eropuit gaan om alle koningen op aarde bijeen te brengen voor de strijd op de grote dag van de almachtige God.’ Openbaring 19:20 voegt daaraan toe dat degenen die het merkteken van het beest ontvingen, werden misleid door valse, spectaculaire wonderen of tekenen. Openbaring 13 bevestigt dat de duivel ‘de mensen die op aarde leven wist te misleiden door de tekenen die het voor de ogen van het eerste beest kon verrichten.’ (*Openbaring 13:14*). Volgens Openbaring 18:2 is Babylon ‘een woonplaats voor demonen geworden, ze biedt onderdak aan elke onreine geest, elke onreine vogel en elk onrein, afschuwelijk dier’. Onder het mom van spiritisme zal de tegenstander werken met ‘valse tekenen en wonderen’ en met ‘groot machtsvertoon’ (*2 Tessalonicenzen 2:9-10*). Een van zijn laatste misleidingen is de plaats innemen van de doden door zijn boze engelen en een verdraaiing van de Bijbelse waarheid, inclusief de sabbat.

Ellen White geeft ons dit huiveringwekkende beeld van wat hen te wachten staat die de dwaling van de onsterfelijkheid van de ziel accepteren: ‘De leer van een bewuste staat van de mens in de dood, in het bijzonder het geloof dat de geesten van de doden terugkeren om zich met de levenden bezig te houden, heeft de weg geëffend voor het moderne spiritisme. Als de doden toegang hebben tot de tegenwoordigheid van God en heilige engelen, en het voorrecht hebben kennis te bezitten die veel verder gaat dan die ze voorheen hadden, waarom zouden ze dan niet naar de aarde terugkeren om de levenden licht en instructies te geven? ... Hij [de tegenstander] heeft de macht om mensen de verschijning van hun overleden vrienden te laten zien. Het wordt perfect nagebootst met een vertrouwd blik en de woorden worden met wonderbaarlijke duidelijkheid nagedaan wat betreft intonatie. Velen worden getroost met de verzekering dat hun geliefden genieten van de gelukzaligheid van de hemel, en zonder enig idee van gevaar te hebben, luisteren ze naar “verleidende geesten en leerstellingen van duivels”’ (*De grote strijd*, p.

505-506).

Als we willen voorkomen trots te zijn op onze kennis van de Bijbelse waarheid en te denken dat we geen direct gevaar lopen door zulke schaamteloze misleidingen, denk dan nog eens goed na. Het moderne spiritisme reikt veel verder dan de nabootsing van onze dierbaren door boze engelen. (Bijbelgetrouwe adventisten zullen zich voor het grootste deel niet laten misleiden door Beëlzebub die 's nachts aan het voeteneind van hun bed verschijnt als die lieve oude oom Barney die uit het graf is gekomen met 'nieuw licht over de sabbat'). Het moderne spiritisme manifesteert zich op een veel subtielere manier. Het is tegelijkertijd een verwoestende aanval op de Bijbelse waarheid.

Een van de leerstellingen gaat helemaal terug tot de Hof van Eden zelf. Het is de fatale leugen van de slang dat mensen als goden zullen zijn als ze Gods wet overtreden. We zien dit verderfelijke principe in een wat andere verpakking weer terug in het postmodernisme en het wordt op een verleidelijke manier aan ons gepresenteerd door het idee 'doe maar wat je wilt'. Dat is een weerlegging van en aanval op de wet van God zelf. Deze gevaarlijke wijsheid maakt de onveranderlijke en absolute soevereiniteit van Gods wet ondergeschikt aan de willekeur van het menselijk gezag en de grillen van de cultuur. Als de wet van God onderworpen is aan menselijk gezag, dan maak je die wet krachteloos en is die ook niet langer bindend voor de mens. Het verwoestende resultaat is dat Gods gezag en zijn Woord grotendeels worden ondermijnd en genegeerd in onze moderne culturen.

Waar komt dat op neer? Het maakt de tegenstander niet echt uit hoe hij ons bedriegt met de leugenachtige wonderen van het spiritisme. Of het nu een schaamteloze aanval is door 'nieuw licht' van 'dode' familieleden, of door een subtielere aanval op de inspiratie en het gezag van Gods Woord, dat maakt hem helemaal niets uit. We moeten dus de hele wapenrusting van God aandoen (*Efeziërs 6:10-18*) en bidden om onderscheidingsvermogen om de meest subtiele misleidingen te ontdekken van de vijand die nooit slaapt.

Aanval op de waarheid van de sabbat

Dat laatste leidt ons automatisch naar de tweede grote dwaling die Gods tegenstander zal gebruiken om het volk van God in de laatste dagen te misleiden. Het is de valse leer dat de sabbat niet langer geldig is omdat Gods wet niet langer bindend is. Deze laatste fout vindt zijn oorsprong in de oudheid. De aanbidding van de zon wordt al heel lang beoefend door oude culturen. De oppergod van de Babyloniërs was Bel-Marduk. Hij werd afgebeeld zittend op een gouden troon in een gouden tempel en voor een gouden tafel. Hij was de zonnegod van gerechtigheid, licht, waarheid en koninklijk gezag. De *Encyclopedia Britannica* heeft een verhelderend artikel waarin de invloed wordt beschreven van de zonnegod op vroegere beschavingen. Volgens de redactie van de *Britannica* geloofden de mensen in de oudheid dat 'De zon licht en leven schenkt aan het geheel van de kosmos. Zonder te knippen met zijn alziende oog staat hij absoluut garant voor gerechtigheid. Door de bijna universele verbinding van licht met verlichting of inzicht, is de zon de bron van wijsheid. ... Deze kwaliteiten van soevereiniteit, van weldadige macht, rechtvaardigheid en wijsheid, staan centraal in elke religieuze elitegroep, en het is binnen deze verbanden dat je telkens weer een hoogontwikkelde zonne-ideologie terugvindt. Koningen regeerden door de kracht van de zon en beweerden dat ze van de zon afstamden. Zonnegoden, goden die de zon personifiëren, zijn soeverein en alziend. De zon is vaak een

hoofdkenmerk van of wordt geïdentificeerd met de allerhoogste Godheid' ('Sun Worship: Religion', *Encyclopedia Britannica*).

De Babyloniërs hadden samen met hun heidense tegenhangers grote eerbied voor de zonnegod Bel-Marduk. Het valse religieuze systeem van Babylon in de eindtijd negeert net als zijn oude tegenhanger de wet van God. In de eerste eeuwen werd er een compromis gesloten door de kerk van Rome om de omringende heidense cultuur tegemoet te komen. Door zich te distantiëren van de Joden en om de heidenen met het evangelie te bereiken, sloegen kerkelijke en wereldse leiders de handen ineen om de zondag te eren. Dat gebeurde eerst door er een burgerlijke rustdag van te maken en daarna werd het de officiële dag van aanbidding. Door de eeuwen heen van de Middeleeuwen heeft deze religieus-politieke alliantie tussen kerk en staat onder auspiciën van Babylon menselijke tradities vervangen door het Woord van God. De aanbidding van afgoden verving direct de aanbidding van Jezus. De Bijbelse waarheid over de toestand van de doden werd vervangen door de dwaling van de onsterfelijkheid van de ziel. De sabbat werd veranderd van de zevende dag, de zaterdag, in de eerste dag, de zondag. Het leek erop dat dwaling en onwaarheid zouden zegevieren. Het laatste boek van de Bijbel, de Openbaring, profeteerde echter dat God een overblijfsel in de laatste dagen zou doen opstaan. Zij worden gered door genade en door de kracht van de levende Christus en zij leven tegelijkertijd in gehoorzaamheid aan God. Zij verkondigen Gods boodschap van de laatste dagen aan de wereld.

Deel III: Levenslessen

Om over na te denken: De les van deze week dienst ons ertoe aan te zetten serieus na te denken over onze eigen geestelijke ervaring. Als de duivel het spiritisme gaat gebruiken om miljoenen mensen te misleiden omdat ze meer verlangen naar tekenen en wonderen dan naar de waarheid van Gods Woord, is het dan mogelijk dat ook wij worden misleid? Wat gebeurt er als de basis van onze geestelijke ervaring gevoel en emotie is? Zien wij ook liever tekenen en wonderen dan de waarheid van Gods Woord? Hier zijn enkele vragen waar de leden van de gespreksgroep deze week in de groep en daarbuiten na kunnen denken:

1. Welke rol speelt emotie in onze religieuze ervaring? Wat gebeurt er als onze emoties de ene kant op wijzen en het Woord van God naar de andere kant? Wat doen we dan? Zijn onze gevoelens ooit een veilige gids? Leg uit. Stel je voor dat je wordt geconfronteerd met de verschijning van een overleden dierbare? Wat zou jij doen? Wat nog belangrijker is: wat is je enige bescherming tegen de misleidingen van het spiritisme in jouw cultuur als die de suprematie van Gods Woord ondermijnt?
2. De verandering van de sabbat maakt duidelijk dat mensen afstand nemen van het Woord van God. Deze verandering vond geleidelijk plaats door de eeuwen heen. De misleidingen zijn vaak subtiel. De tegenstander is een sluwe strateeg. Is het mogelijk dat we ons zelf ook in ons eigen leven op een glibberig en hellend vlak bevinden van compromissen? Zo ja, wat zouden dat dan voor compromissen kunnen zijn? Wat zie je verder als de grootste uitdagingen waarmee de gemeente vandaag heeft te maken op het gebied van compromissen sluiten?
3. Bespreek de volgende uitspraak: 'Gods tegenstander zal wonderen doen om mensen te misleiden. Hij zal stellen dat zijn macht oppermachtig is. Het kan erop

lijken alsof de gemeente op het punt staat te vallen, maar dat gebeurt niet. Zij blijft bestaan, terwijl de zondaars die zich nog in Sion bevinden eruit zullen worden gezeefd. Het kaf wordt gescheiden van het kostbare koren. Dit is een verschrikkelijke beproeving, die wel moet plaatsvinden. Alleen degenen die hebben overwonnen door het bloed van het lam en het woord van hun getuigenis zullen behoren tot de loyale en waarachtige mensen' (Ellen White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 911). Welke dingen springen in het oog op in deze uitspraak? Waarom?

LES11 Het zegel van God en het merkteken van het beest (1)

3-9juni

Deel I: Overzicht

Openbaring is een boek van tegenstellingen. De les van deze week gaat over het zegel van God en het merkteken van het beest. Door de eeuwen heen is de sabbat een bijzonder teken van trouw geweest aan God. De sabbat toont aan dat God het waard is om aanbeden te worden als de Schepper van het universum. Het merkteken van het beest draait ook om aanbidding. De tegenstander heeft een namaaksabbat ingevoerd, de eerste dag van de week, als een symbool van zijn gezag. Het laatste conflict tussen Christus en zijn tegenstander richt zich op wie waardig is het universum te regeren. Omdat Jezus de gever van het leven is, is Hij het waard om aanbeden te worden. De boze begrijpt deze waarheid als één van de allesbeheersende kwesties in de grote strijd tussen goed en kwaad. Om deze reden valt hij de sabbat aan, het symbool van Gods scheppende gezag. Vanwege de centrale plaats die de sabbat inneemt in die laatste strijd, staat de wet van God daarin bij uitstek voorop. In de les van deze week zullen we de problemen in de laatste oorlog van de aarde onderzoeken. Openbaring 14:12 maakt dat duidelijk: 'Hier komt het aan op de standvastigheid van de heiligen, die zich houden aan Gods geboden en trouw blijven aan Jezus.' Het overblijfsel van Christus in de eindtijd is vervuld met Jezus' gave van gerechtigheid door geloof. Dat stelt zijn uitverkorenen in staat zich aan Gods geboden te houden.

Onze les van deze week helpt ons ook het beest uit de zee in Openbaring 13 te identificeren. We zullen ontdekken dat deze macht zijn gezag krijgt van de draak of de duivel. Die eigent zich het gezag van God toe. Dit beest komt voort vanuit de restanten van het Romeinse rijk en eist voor zichzelf voorrechten op die aan God toebehoren.

Deel II: Commentaar

Overzicht: Degenen die gehoor geven aan de boodschappen van de drie engelen keren zich af van Babylon en zijn valse leringen. Bijgevolg worden ze om twee dingen geprezen: hun gehoorzaamheid en het geloof in Jezus (*Openbaring 14:12*). Ze wachten geduldig op de terugkeer van Jezus. Dat is een andere manier om te zeggen dat ze standvastig en onwrikbaar zijn in hun vertrouwen op God en hun gehoorzaamheid aan zijn wet. Ze laten zich niet beïnvloeden. Er staat een verhelderende verklaring over Openbaring 14:12 in *Gill's Exposition of the Bible*: 'Dit zijn zij die zich aan de geboden van God houden, en niet de bedenksels van mensen en de tradities van de antichrist achterna lopen. Zij houden zich aan de instellingen van het Evangelie zoals die in eerste instantie werden gegeven, zonder die op enigerlei wijze te vervalsen of te veranderen. Ze houden daaraan vast omdat ze door God werden voorgeschreven, omdat ze Hem liefhebben en met het oog op zijn heerlijkheid: je kunt ze onderscheiden van de aanbidders van het beest, en ze zijn gedurende de tijd van afvalligheid staande gebleven. Zij zijn de getuigen ... en het overblijfsel van het zaad van de vrouw, met wie de draak oorlog voerde door het beest.' (*Commentaar op Openbaring 14:12* (biblestudytools.com/commentaries/gills-exposition-of-the-bible/revelation-14-12.html)). Het overblijfsel wordt gered door genade en onderscheidt zich van de aanbidders van het beest uit de zee door hun liefde voor Jezus en hun gehoorzaamheid aan zijn geboden. Ze

hebben het geloof van Jezus, zowel wat betreft geloof in Jezus als ook de aard van het geloof van Jezus. Dat stelt hen in staat overwinnaars te worden. Hun geloof leidt tot gehoorzaamheid en stelt hen in staat stand te houden wanneer de meeste mensen in deze wereld buigen voor de macht van het beest uit de zee. Het geloof van Jezus hebben betekent dat Jezus zijn leven in ons gestalte kan geven. Aan het kruis vertrouwde Jezus op de liefde van zijn Vader toen Hij niet in staat was om de zorg van de Vader te ervaren voor zijn lijden als de zondedragers van de wereld. Het geloof van Jezus, dat in ons hart leeft, stelt ons in staat Jezus te vertrouwen in alles wat we in het leven meemaken.

De identiteit van het beest uit de zee vaststellen

De aanwijzingen om de identiteit van het beest uit de zee van Openbaring 13 vast te stellen zijn buitengewoon specifiek. In de les van deze week zullen we drie van deze belangrijke kenmerken van het beest uit de zee bespreken. De eerste aanwijzing die we vinden betreft de herkomst van zijn macht. ‘De draak droeg zijn kracht en heerschappij en gezag aan het beest over’ (*Openbaring 13:2*). Wie is deze draak die het beest uit de zee van Openbaring 13 zijn macht, troon en gezag geeft?

We lezen over de draak in Openbaring 12. Openbaring 12:3-5 zegt dat deze ‘draak’, de duivel, ‘zodra zij het kind gebaard had’ probeerde deze ‘zoon’ te verslinden, die ‘dadelijk weggevoerd werd naar God en zijn troon’. Dat is een onmiskenbare verwijzing naar Christus. In deze verzen wordt duidelijk gezegd wie deze draak is. In duidelijke taal vertelt Gods Woord ons dat de draak ‘de duivel of Satan is’ (*Openbaring 12:8-9*).

Niemand minder dan de aartsvijand van God en de mens zit achter de macht van het beest dat uit de zee komt. De duivel werkt door middel van *menselijke* tussenpersonen. Zoals God door zijn gemeente werkt, zo werkt de duivel door een gigantisch, gevallen religieuze instelling die Gods waarheid heeft verworpen en Gods wet de rug heeft toegekeerd. De draak is *in de eerste plaats* de duivel zoals we zojuist hebben geleerd en hij is zo nauw verbonden met het heidense Rome dat de draak, in *secundaire zin*, ook een symbool is van het heidense Romeinse Rijk (*vergelijk Daniël 7:7*). De duivel gebruikte het heidense Rome bij zijn poging om Jezus kort na zijn geboorte te doden (*Matteüs 1:1-20*). Later gebruikte de duivel het heidense Rome om Christus te kruisigen:

Een ROMEINSE stadhouder, Pilatus, veroordeelde Christus ter dood: **Matteüs 27:2,17–26**.

Een ROMEINSE beul sloeg Hem aan het wrede kruis: **Matteüs 27:27,35**.

Een ROMEINSE soldaat doorboorde zijn hart met een speer: **Johannes 19:34**.

Een ROMEINSE zegel werd op zijn graf aangebracht: **Matteüs 27:66**.

Een ROMEINSE groep soldaten bewaakte zijn graf: **Matteüs 27:62–65**.

Nog later gaf de draak via het heidense Rome het beest uit de zee zijn zetel of troon. Dit vond plaats toen de Romeinse keizer Constantijn besloot de hoofdstad van Rome te verplaatsen naar wat toen Constantinopel werd genoemd. Dat is het huidige Istanbul in het hedendaagse Turkije. Daardoor ontstond er een machtsvacuüm op de voormalige troon of zetel van de Caesars, de keizerlijke stad Rome.

‘Door zich terug te trekken naar het oosten, liet hij [Constantijn] het veld vrij voor de bisschoppen van Rome.’ Het pausdom is slechts “de geest” van het overleden Romeinse rijk en draagt de kroon daarvan terwijl zij gezeten is op het “graf daarvan” (Arthur P. Stanley, *Lectures on the History of the Eastern Church* (New York: Charles Scribner's Sons, 1862), p. 305). Dus het beest dat uit de zee oprijst in Openbaring 13, is het pauselijke religieuze systeem. We moeten hier onthouden dat we het hebben over een

systeem en dus niet over individuen die deel uit maken van dat systeem. De macht van het beest uit de zee is geen persoon, maar het is een valse religieuze organisatie. De tweede aanwijzing die Openbaring 13 ons geeft over de identiteit van het beest uit de zee, komt sterk overeen met de eerste aanwijzing. De macht die uit Rome opstijgt, is een macht die zeggenschap heeft over aanbidding. Het is dus een religieuze macht. Openbaring 13:3-4 zegt dat ‘de hele wereld vol bewondering achter het beest aanging. ... ook het beest zelf aanbaden zij.’ De organisatie die hier wordt beschreven is ook een religieuze macht die uitgroeit tot een universeel systeem van aanbidding. Deze constatering leidt ons naar de derde aanwijzing die Openbaring 13 geeft om het beest uit de zee te identificeren: godslastering (*Openbaring 13:5-6*). Wat is volgens de Bijbel godslastering? Er waren twee gelegenheden waarbij de Heer Jezus ten onrechte werd beschuldigd van godslastering. Daardoor hebben we twee voorbeelden in de Bijbel die duidelijk maken wat er wordt bedoeld met godslastering: (1) als iemand beweert God te zijn of recht te hebben op de privileges en voorrechten van God. (2) Als iemand aanspraak maakt op de macht om zonden te vergeven. In het geval van Jezus waren de beschuldigingen onterecht omdat Hij echt God was en alle macht en voorrechten van God bezit, inclusief het recht om ons onze zonden te vergeven. (*Zie Johannes 10:33; Lucas 5:21.*)

De roomse kerk heeft twee leerstellingen waarmee zij zich onderscheidt en die de Bijbel godslastering noemt. Eén daarvan is de aanspraak op de macht om zonden te vergeven. De andere is het aan de paus toebedelen van de macht om als God op aarde te zijn. Jezus is onze ware priester en alleen Hij kan onze zonden vergeven. Het is waar dat we niet rechtvaardig genoeg zijn om voor God te verschijnen en dat we een middelaar nodig hebben. Het ongelooflijk goede nieuws is dat we een bemiddelaar hebben, Jezus Christus. De Schrift leert dat er slechts ‘één bemiddelaar tussen God en mensen’ is (*1 Timoteüs 2:5*).

Laten we wat betreft de manier waarop de roomse kerk voldoet aan de tweede Bijbelse definitie van godslastering eens kijken naar een aantal duidelijke uitspraken uit een gezaghebbende katholieke bron over de status van de paus: ‘De paus is van zo grote waardigheid en zo verheven dat hij niet zomaar een mens is, maar als het ware God, en de plaatsvervanger van God. ... Vandaar dat de paus wordt gekroond met een drievoudige kroon, als de koning van hemel en aarde en van de lagere regionen. ... De paus is als het ware God op aarde, ... de belangrijkste koning onder de koningen ... aan wie door de almachtige God aanwijzingen zijn toevertrouwd ... van het hemelse koninkrijk’ (Lucius Ferraris, “Papa”, artikel 2 in zijn *Prompta Bibliotheca* (“Handy Library”), (Venetië, Italië: Gaspar Storti, 1772), vol. 6, blz. 26-29. Latijns. Herdrukt (Rome: Press of the Propaganda, 1899).

Het boek Openbaring verheft Jezus, identificeert Gods volk in de laatste dagen en onthult de kenmerken waarmee het beest zich onderscheidt, zodat we voorbereid kunnen zijn op de komende strijd.

Deel III: Levenslessen

Om over na te denken: Soms kan het er voor sommigen op lijken alsof Gods veroordeling van een religieuze organisatie, die ook veel goeds heeft gedaan in de wereld met haar scholen, ziekenhuizen en humanitaire hulp, een beetje hard en onrechtvaardig lijkt. De uiteindelijke vraag is niet of een religieuze organisatie iets goeds heeft gedaan.

De ultieme vragen zijn: is deze organisatie trouw aan Jezus en de leer van de Schrift? Wat zit er achter zijn wereldwijde invloed, en leidt het de wereld naar de vereniging van kerk en staat zoals de profetie dat voorspelt? Het boek Openbaring onthult dat onder leiding van Rome onze religieuze vrijheden zullen worden beperkt, dat er een economische boycot zal komen en dat Gods volk uiteindelijk onderdrukking, gevangenschap en de dood zal ondervinden.

Vraag de gespreksgroep de volgende drie belangrijke punten uit onze studie van deze week voor te lezen en te bespreken:

1. **Wees alert op wat er in onze wereld gebeurt** . De profetieën van Openbaring voorspellen dat er een religieus-politieke eenheid zal ontstaan. Jezus gaf zijn leerlingen de opdracht om vlak voordat Hij naar het kruis ging om 'waakzaam te zijn, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt' (*Matteüs 24:42*). Wat bedoelt Jezus als Hij ons zegt te 'waakzaam te zijn'? Hoe doen we dat in de praktijk?
2. **Wees voorbereid** . De tijd om ons voor te bereiden op de laatste crisis op de aarde is nu. Door een crisis ontwikkel je over het algemeen geen karakter maar door een crisis wordt je karakter zichtbaar. Het is nu de tijd om 'uw kracht in de Heer te zoeken, in de kracht van zijn macht' (*Efeziërs 6:10*). Denk aan een crisis die je onlangs hebt doorgemaakt. Wat heeft dat je over jezelf laten zien? Welke aspecten van het leven moet je versterken in je wandel met God als gevolg van die openbaring van je karakter? Hoe bereiden we ons voor op de komst van Christus?
3. **Wees actief**. Jezus zei: 'jullie zullen kracht ontvangen om mijn getuigen te zijn' (*Handelingen 1:8*). Als er ooit een tijd was om actief Gods liefde, zijn Woord en zijn boodschap voor de eindtijd te delen met de mensen om ons heen, dan is dat vandaag. Hoe kun jij de komende week die boodschap van Christus delen met de mensen om je heen?

LES12 Het zegel van God en het merkteken van het beest (2)

10-16juni

Deel I: Overzicht

De Bijbel is een samenhangend geheel. Het thema van de grote strijd loopt als een scharlakenrode draad door de pagina's heen en maakt de verhalen en heilige waarheden tot een geheel. Het dienstwerk van Christus, zijn verzoenende offer, zijn hogepriesterlijke werk en zijn wederkomst, zijn thema's die op elke pagina weerklinken. De grote strijd komt tot een hoogtepunt in het boek Openbaring. De les van deze week heeft als titel 'Het zegel van God en het merkteken van het beest (2)' en is een vervolg op onze identificatie van de macht van het beest uit de zee. Tevens worden in deze les de laatste gebeurtenissen op aarde geschetst en worden er praktische principes gedeeld die ons zullen helpen ons voor te bereiden op de komst van Jezus.

Eén van de belangrijke principes om de tijdsprofetieën van de Bijbel te begrijpen is het dag/jaar-principe. Samengevat houdt dat in dat in de tijdsprofetieën van Daniël en Openbaring één profetische dag gelijk is aan één letterlijk jaar. We zullen de Bijbelse en historische onderbouwing van dit principe deze week in onze studie opnieuw bekijken. Een ander belangrijk principe van profetische interpretatie is het verband te zien dat er is tussen de profetieën van Daniël en Openbaring. We zullen laten zien dat het beest uit de zee van Openbaring 13 een samengesteld beest is. Het is een samensmelting van de symbolische wezens uit Daniël 7: de leeuw, de beer, het luipaard en het angstaanjagende beest, de tien horens en de kleine hoorn. Die laatste komt voort uit het heidense Romeinse rijk en voert heerschappij over de machten die worden vertegenwoordigd door de tien horens.

De macht van de kleine horens uit Daniël 7 is de 'wetteloze mens' uit 2 Tessalonicenzen 2 en het beest uit de zee van Openbaring 13. Zij staan voor dezelfde onderdrukkende macht die Gods volk tijdens de Middeleeuwen vervolgde, namelijk het pausdom. In de studie van deze week zullen we vaststellen hoe het beest uit de zee in Openbaring 13 ook de gemeente van God in de laatste dagen tegenwerkt en onderdrukt, 'die zich houden aan Gods geboden en trouw blijven aan Jezus (Openbaring 14:12).

Deel II: Commentaar

Openbaring 12 legt uit dat de satan tijdens de Middeleeuwen Gods gemeente zou vervolgen. Volgens Openbaring 12 zouden de trouwe volgelingen van Christus gedurende twaalfhonderdzestig dagen de wildernis in vluchten (*Openbaring 12:6*). Dit lezen we in Openbaring 12:14: 'De vrouw kreeg twee vleugels van een grote adelaar, om naar haar plaats in de woestijn te vliegen, waar gedurende een tijd en twee tijden en een halve tijd voor haar gezorgd zou worden, buiten het bereik van de slang' (*Openbaring 12:14*).

Daniël 7:25 legt uit dat de kleine hoorn, oftewel de rooms-katholieke kerk met staatsmacht 'zal proberen hun feestdagen en hun wet te veranderen, en zij [de heiligen] zullen aan hem overgeleverd zijn voor één tijd, een dubbele tijd en een halve tijd.' Volgens Openbaring 13:5 zou de verenigde macht van de rooms-katholieke kerk en de staat dat 'tweeënveertig maanden lang' doen. Deze drie tijdsperiodes, de twaalfhonderdzestig dagen, tijden en tijd en een halve tijd, en de tweeënveertig maanden beschrijven allemaal dezelfde tijdsperiode en die komen zeven keer voor in de boeken

Daniël en Openbaring.

In een artikel gepubliceerd door het Biblical Research Institute, maakt Gerhard Pfandl deze opmerking: ‘Tot de 19e eeuw gebruikten de meeste mensen die de apocalyptische boeken Daniël en Openbaring bestudeerden, de historicistische methode om de profetieën in deze boeken te interpreteren. Eén van de belangrijkste pijlers van deze methode is het jaar-dag-principe wat zegt dat een dag in apocalyptische tijdsprofetieën voor een jaar staat. In de 19e eeuw werd deze methode langzaam maar zeker vervangen door de preteristische en futuristische interpretatie. Beide ontkennen het jaar-dag-principe. Preteristen plaatsen de meeste profetieën in het verleden als behorend tot de tijd van het Romeinse rijk. Futuristen plaatsen de meeste ervan in de toekomst, met name in de laatste zeven jaar tussen de geheime opname en de wederkomst’ (Pfandl, ‘In Defense of the Year-day Principle’, *Journal of the Adventist Theological Society* 23, nr. 1 (2012), p. 3). Het is niet meer dan logisch om vast te stellen dat, gezien de symbolische aard van de beelden van Daniël 7-9 en 12, samen met de beelden in Openbaring 12-13, de tijdsperioden in deze hoofdstukken ook symbolisch zijn. Wanneer we in elk van deze gevallen het dag-voor-een-jaar-principe toepassen, vinden de voorspelde gebeurtenissen precies op tijd plaats.

Het Biblical Research-artikel van Pfandl maakt ook dit veelzeggende punt: ‘Gelet op de context zijn de uitdrukkingen “één tijd, een dubbele tijd en een halve tijd” (*Daniël* 7:25; 12:7; *Openbaring* 12:14), ‘tweeënveertig maanden’ (*Openbaring* 11:2; 13:5), en “twaalfhonderdzesentwintig dagen” (*Openbaring* 11:3; 12:6) allemaal van toepassing op dezelfde tijdsperiode. De veel natuurlijkere uitdrukking “drie jaar en zes maanden” wordt niet één keer gebruikt. De heilige Geest lijkt in zekere zin alle uitdrukkingen te gebruiken waarmee deze tijdsperiode kan worden beschreven en daarbij altijd die ene vorm uit te sluiten die in het gewone taalgebruik zou worden gebruikt. Die uitdrukking wordt stevast in de Schrift bij andere gelegenheden gebruikt om de letterlijke periode mee aan te duiden. Het gebruik van deze variant is het meest betekenisvol als we het jaar-dag principe accepteren, terwijl het in de andere benaderingswijze volkomen onverklaarbaar is’ ([Thomas R. Birks, *First Elements of Sacred Prophecy* (Londen: William E. Painter, 1843), p. 352] in Pfandl, “In Defense of the Year-day Principle”, *Journal of the Adventist Theological Society* 23, nr. 1 (2012), p. 8).

De twaalfhonderdzesentwintig profetische dagen, de tijd, twee tijden en een halve tijd van Daniël en Openbaring is gelijk aan twaalfhonderdzesentwintig jaar. In een commentaar op deze profetische periode stelt het *SDA Bible Commentary*: ‘De profetische periode van de kleine hoorn begon in 538 n. Chr. toen de Oostgoten de belegering van Rome opgaven en de bisschop van Rome bevrijdde van de overheersing van de Arianen. Toen was hij vrij de voorrechten van het decreet van Justinianus van 533 uit te oefenen en om vanaf dat moment het gezag van de ‘Heilige Stoel’ te vergroten (zie v. 8). Precies twaalfhonderdzesentwintig jaar later (in 1798) leverden de spectaculaire overwinningen van de legers van Napoleon in Italië de paus uit aan de genade van de Franse revolutionaire regering. Die stelde toen vast dat de Roomse religie altijd de onverzoenlijke vijand van de Republiek zou zijn, en voegde eraan toe dat ‘er één ding nog belangrijker is om het gewenste doel te bereiken, en dat is om, indien mogelijk, het centrum van eenheid van de Roomse Kerk te vernietigen. Het is aan u, die de meest vooraanstaande kwaliteiten van de generaal en van de verlichte politicus in uw persoon verenigt, om dit doel te verwezenlijken als u dat uitvoerbaar acht’ (*Ibid.*, p. 158). In reactie op deze instructies en op bevel van Napoleon trok [generaal] Berthier met een Frans leger Rome binnen, riep

het einde van de politieke heerschappij van het pausdom uit, nam de paus gevangen en voerde hem weg naar Frankrijk, waar hij in ballingschap stierf' (Vol. 4, p. 834). De profetieën van Openbaring voorspellen dat de dodelijke wond, die door de legers van Napoleon waren toegebracht aan het pausdom, zouden genezen, en dat het pausdom zou opklimmen tot internationale superioriteit (*Openbaring 13:3*). Dit opklimmen tot de macht luidt de laatste strijd tussen het merkteken van het beest en het zegel van God in. Om de aard van deze strijd beter te begrijpen, moeten we eerst weten wat de betekenis van het zegel van God is. Wat is dit zegel precies?

Volgens Romeinen 4:11 zijn een teken en een zegel uitwisselbaar. Zegels waren in de oudheid algemeen bekend. Ze werden gebruikt om de authenticiteit van documenten te garanderen. Ze waren ook een teken van eigendom. Zegels werden vaak gemaakt van was of gestempeld in verse nog vochtige klei. Van alle geboden is de sabbat de enige die in aanmerking komt als Gods zegel. Het bevat de naam, titel en het gezagsgebied van de wetgever. Zoals P. Gerhard Damsteegt opmerkt: 'Het sabbatsgebod kan daarom als een zegel worden beschouwd, omdat dit gebod "het enige is van alle tien waarin zowel de naam als de titel van de wetgever voorkomen. Het is de enige die laat zien op wiens gezag de wet is gegeven. Dat is dus het zegel van God en is onlosmakelijk met zijn wet verbonden als bewijs van de authenticiteit en bindende kracht daarvan" (*Patriarchen en Profeten*, p. 272). De sabbat helpt om de tien geboden hun unieke betekenis te geven. De sabbat maakt deel uit van de Tien Geboden als het zegel van de levende God, om te verwijzen naar de wetgever en om zijn recht tot regeren bekend te maken.' De sabbat is dus het teken van een relatie tussen God en zijn volk en dient als "een test van hun trouw aan Hem" [*Signs of the Times*, 13 mei 1886]. De opdracht van de zevendedagsadventisten kan worden omschreven als "het aan de mensen voorhouden van de wet van God als een test van karakter en als het zegel van de levende God" (*Testimonies for the Church*, 2:468)' (Damsteegt, "The Seal of God," *Adventists Affirm*, vol. 8, nr. 3, Jaareinde 1994, p. 37-38).

Het zegel van God is een teken van het aanvaarden van Gods gezag in ons leven, en dat blijkt uit het houden van de sabbat. Zoals Ellen White het zo krachtig verwoordt: 'Zodra het volk van God verzegeld is aan hun voorhoofd, moet je je dat niet voorstellen als een zichtbaar zegel of teken. Het komt overeen met het vaststaan in de waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk. Die mensen kunnen dus niet aan het wankelen worden gebracht. Zodra Gods volk is verzegeld en is voorbereid op het schudden van de gemeente, zal dat ook gebeuren' (Ellen White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1161). Wanneer we zijn verzegeld met en door de heilige Geest zijn we voorbereid op de komende strijd. We doen er goed aan acht te slaan op de vermaning van de apostel Paulus: 'Maak Gods heilige Geest niet bedroefd, want Hij is het stempel waarmee u gemerkt bent voor de dag van de verlossing' (*Efeziërs 4:30*).

Deel III: Levenslessen

Om over na te denken: Hoe diametraal het zegel van God ook staat tegenover het merkteken van het beest, toch hebben ze één ding gemeen. Geen van beide wordt zomaar toegewezen. Het ontvangen van het zegel van God vindt plaats in een tijdsperiode waarin onze geest dagelijks meer gelijkvormig wordt aan het beeld van Christus. Ellen White schrijft: 'Het is een **wet** die zowel met de intellectuele als met de spirituele aard daarvan te maken heeft, namelijk dat we door te **aanschouwen** ook zullen **veranderen**. De geest

past zich geleidelijk aan de onderwerpen aan waar die mee bezig is' (*De grote strijd*, p. 508, nadruk toegevoegd).

Door Jezus te aanschouwen en door onze geest te vullen met de leringen van zijn Woord, gaan we meer op Hem lijken. Karakter heeft tijd nodig om zich te ontwikkelen. Zinnvolle, duurzame relaties worden in de loop van de tijd ontwikkeld en kosten tijd. Terwijl we stilstaan bij het leven van Christus, werkt de heilige Geest in ons leven om de principes van Gods koninkrijk in ons te 'verzegelen' ter voorbereiding op de laatste test wat betreft het sabbatsgebod.

Net zoals het zegel van God niet in een ogenblik wordt ontvangen, is dat ook niet zo met het merkteken van het beest. Dagelijks compromissen sluiten, vasthouden aan zonden, verborgen afgoden van het hart behouden, onchristelijke houdingen aanleren: dit alles leidt tot het ontvangen van het merkteken van het beest. Als we de beproevingen van vandaag niet doorstaan, zullen we zeker niet slagen in de grotere beproevingen van morgen, wanneer het merkteken van het beest wordt opgelegd. Zoals de oude adventistische predikant Luther Warren placht te zeggen: 'De enige manier om klaar te zijn voor de komst van Jezus is door je klaar te maken en daaraan vast te houden.' Vraag de leden van de gespreksgroep na te denken over deze uitspraak van Luther Warren. Moedig ze aan deze week te bidden dat God alles zal openbaren wat er voor iemand in de weg staat om gereed te zijn voor de wederkomst.

LES 13 In vuur en vlam staan door Gods heerlijkheid

17-23juni

Deel I: Overzicht

De profetieën van Openbaring laten zien wat er gaat gebeuren, zodat Gods volk zich daarop kan voorbereiden. In zijn brief aan de gemeente in Tessalonica maakt de apostel Paulus duidelijk wat het doel is van profetie: ‘Maar u, broeders en zusters, u leeft niet in de duisternis, zodat de dag van de Heer u zou kunnen overvallen als een dief, want u bent allen kinderen van het licht en van de dag. Wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis, dus laten we niet slapen, zoals anderen, maar waken en op onze hoede zijn’ (*1 Tessalonicenzen 5:4-6*). Gods Woord geeft licht op de weg die er voor ons ligt. In de les van deze week gaan we in op de voorspellingen van Openbaring over de laatste gebeurtenissen van de geschiedenis van deze aarde.

Als we begrijpen wat er gaat komen, kunnen we ons voorbereiden op het laatste conflict tussen de krachten van goed en kwaad. Openbaring 18 voorspelt dat een groep van religieuze, politieke en economische machten, genaamd Babylon, zich zal verenigen in een poging de wereld te regeren. God wordt echter nooit verrast. Volgens Openbaring 18:1-2 werkt God door zijn heilige Geest om de wereld te verlichten met zijn luister. Demonische machten van onderen komen de hemelse macht van boven tegen. Dan laat Gods volk zien dat de heerlijkheid van God zijn karakter is.

De aandacht van de studie van deze week gaat uit naar Gods heerlijkheid, zoals die wordt geopenbaard door zijn volk, om deze door zonde in duisternis verkerende wereld te verlichten. Veranderd door genade en liefde en vervuld met de heilige Geest, verspreidt Gods gemeente van de laatste dagen zijn laatste oproep aan deze wereld, en tienduizenden horen en beantwoorden die oproep. Dus ‘het goede nieuws van het koninkrijk wordt in de hele wereld verkondigd als getuigenis voor alle volken, dan zal het einde komen’ (*Matteüs 24:14*).

Deel II: Commentaar

De luister van God

Openbaring 18:1 is één van de meest betekenisvolle passages in het hele boek. Er staat: ‘Hierna zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen. Hij had groot gezag en zijn luister verlichtte de aarde.’ De uitdrukking ‘zijn luister verlichtte de aarde’ is buitengewoon veelbetekenend. Door heel Openbaring heen zijn er drie woorden die met elkaar verbonden zijn: ‘Gods luister, Gods eer en Gods macht.’

Openbaring 4:11 zegt: ‘U komt alle lof, eer en macht toe, Heer, onze God, want U hebt alles geschapen: uw wil is de oorsprong van alles wat er is.’ Kijk eens naar Openbaring 5:12, waar Johannes nogmaals zegt dat het Jezus toekomt om onder andere lof, eer, kracht en dank te ontvangen. We komen deze gedachte opnieuw tegen in Openbaring 19:1, ‘De redding, de eer en de macht zijn van onze God.’ Merk op hoe Openbaring wordt afgesloten als er wordt verwezen naar de bewoning van het Nieuwe Jeruzalem door de heiligen: ‘De volken zullen er al hun eerbewijzen komen brengen’ (*Openbaring 21:26*).

De grote strijd tussen goed en kwaad in het universum gaat over Gods eer en reputatie. De tegenstander is een opstandige engel en die heeft gezegd dat God onrechtvaardig is en dat Hij aanbedding eist maar daar weinig voor teruggeeft. De boze verklaart dat Gods wet willekeurig is en onze vrijheid en onze vreugde inperkt.

Het leven, de dood en de opstanding van Jezus deden die mythe in rook opgaan. Degene die ons heeft geschapen, daalde af in de slangenkuil die deze wereld is om ons te verlossen. Aan het kruis beantwoordde Jezus de beschuldigingen van de tegenstander en liet Hij zien dat God

zowel liefdevol als rechtvaardig is. Het volk van de eindtijd is ingenomen met zijn liefde, bezorgd om zijn eer en zo laten ze zijn luister zien door zijn liefdevolle zelfopofferende karakter aan een egocentrische, goddeloze wereld te tonen. Zo wordt de aarde verlicht door een openbaring van het karakter van God.

De volheid van de Geest

De heilige Geest wordt vlak voor de komst van Jezus uitgestort in de volheid van zijn kracht, en de aarde wordt verlicht met de luister van God. Openbaring 18:1 is een vervulling van de woorden van de oudtestamentische profeet Habakuk: ‘Maar zoals de zee vol water is, zo zal de aarde vol zijn van kennis van de majesteit van de HEER’ (*Habakuk 2:14*). Zoals we zojuist hebben gezien, is de majesteit of luister van God zijn liefdevolle karakter. Deze verzekering roept een vraag op: hoe zal deze luister worden geopenbaard in de laatste momenten van de geschiedenis van deze moreel verduisterde en door zonde verontreinigde planeet?

Om deze vraag te beantwoorden, kijken we naar een ervaring van Mozes. Weet je nog dat Mozes God vroeg hem zijn majesteit te laten zien? Wat heeft God toen laten zien? Laten we Gods antwoord op de vraag van Mozes lezen: “Laat mij toch uw majesteit zien,” zei Mozes. Hij antwoordde: “Ik zal in mijn volle luister voor je langs gaan en in jouw bijzijn de naam HEER uitroepen: Ik schenk genade aan wie Ik genade wil schenken, en Ik ben barmhartig voor wie Ik barmhartig wil zijn” (*Exodus 33:18-19*). Gods majesteit is zijn karakter.

De luister van God vervult de aarde in een tijd van geestelijke duisternis, terwijl zijn volk zijn liefdevolle karakter in hun leven aan de wereld openbaart en daarvan getuigt. Gods volk is overweldigd door zijn liefde, veranderd door zijn genade en toegewijd aan zijn opdracht. Het getuigenis van hun onbaatzuchtige levens en de verkondiging van de boodschap van zijn goedheid, genade en waarheid staat in schril contrast met het egoïsme, de trots en de leugens van hoe deze wereld is georganiseerd.

Gods laatste oproep

Een engel daalt neer uit de hemel met een boodschap die rechtstreeks van de troon van God afkomstig is. Dat is een boodschap die Gods volk oproept een afvallig religieus politiek systeem genaamd Babylon te verlaten. God zeg: ‘Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad! Ze is een woonplaats voor demonen geworden, ze biedt onderdak aan elke onreine geest, elke onreine vogel en elk onrein, afschuwelijk dier’ (*Openbaring 18:2*). Deze aankondiging is een herhaling van de boodschap van de tweede engel in Openbaring 14. Die kondigde ook de val van Babylon aan (*Openbaring 14:8*). Openbaring 18:4 is Gods laatste oproep aan de hele mensheid. Hij doet een dringend beroep op degenen die bij zijn naam worden genoemd: ‘Toen hoorde ik een andere stem uit de hemel zeggen: “Ga weg uit die stad, mijn volk, zodat je geen deel hebt aan haar zonden en ontkomt aan de plagen die haar zullen treffen.” ’ Zonde is de overtreding van [Gods] wet’ (*1 Johannes 3:4*). God roept zijn volk op uit elke wetsovertredende kerk te komen. Waarom roept God zijn volk op dit moment uit Babylon? Openbaring 18:5 vertelt ons: ‘Want haar zonden reiken tot aan de hemel en God zal haar onrecht vergelden.’ Babylon heeft de beker van haar ongerechtigheid helemaal vol gemaakt. God houdt nauwkeurig de zonden van aardse machten bij, en wanneer de cijfers een bepaald aantal bereiken, zegt God: ‘Genoeg!’

Precies hetzelfde gebeurde in de dagen van Noah. God zond een boodschap van verlossing naar de wereld van voor de zondvloed, maar toen hun zonden een bepaald aantal had bereikt en nadat iedereen op aarde de kans had gehad zich te bekeren, kwam de regen. We zien hetzelfde weer gebeuren bij de verwoesting van Sodom en Gomorra. Lot deed een ernstige oproep aan zijn kinderen om samen met hem Sodom te verlaten. Toen het aantal zonden een bepaald had bereikt, kwam er vuur uit de hemel.

Dat gebeurde ook met het oude Babylon. God zond boodschap na boodschap naar Babylon en

riep de leiders en het volk op tot bekering. Toen die boodschappen werden afgewezen, vielen de Meden en Perzen binnen. God is heel lang heel barmhartig voor zijn dwarse kinderen. Hij geeft ze alle kans om tot inkeer te komen. Hij stuurt zijn Geest naar alle mensen. Hij stuurt profetische waarschuwingen en doet dringende oproepen, maar Hij geeft iedereen de vrijheid om zelf te kiezen. Geestelijk Babylon verhardt zijn hart door te blijven rebelleren, net als zijn oude tegenhanger dat deed.

Demonische krachten zullen uiteindelijk de totale controle krijgen over het moderne, geestelijke Babylon. Ze wordt 'een woonplaats voor demonen en ze biedt onderdak aan elke onreine geest, elke onreine vogel en elk onrein, afschuwelijk dier.' (*Openbaring 18:2*). Gods volk is vervuld met de heilige Geest, maar de geesten van demonen daarentegen vervullen Babylon. Wanneer een individu of een religieuze organisatie zich bewust afkeert van de leringen van de Schrift, staan ze open voor geestelijke misleidingen. De enige manier om te voorkomen dat je wordt beheerst door onheilge geesten, is dat je wordt beheerst door de heilige Geest.

De misleidingen van geestelijk Babylon dringen overal door, want alle naties zullen van de wijn van haar hoererij drinken. Wijn staat voor valse leringen, zoals we al in een voorgaande les hebben gezien. Zij die de wijn van Babylon drinken, raken verward in hun denken. Ze verwarren dwaling met waarheid en komen tot de conclusie dat waarheid dwaling is. Let goed op de bewoording in *Openbaring 18:3*: 'Alle volken hebben door haar ontucht de wijn van haar wellust gedronken, de koningen op aarde hebben ontucht met haar gepleegd en de handelaars op aarde zijn van haar overvloedige weelde rijk geworden.'

Ontucht is een buitenechtelijke verbintenis. Er zijn drie groepen die zich verenigen in deze ongeoorloofde verbintenis in de eindtijd Babylon (dat staat voor alle valse religies van de wereld, inclusief het spiritisme, die een bondgenootschap heeft gesloten met de pauselijke macht), de koningen van de aarde (dat staat voor politieke en/of staatkundige machten), en de kooplieden van de aarde (dat zijn economische machten). Ellen White spreekt over de vereniging van kerk en staat die eraan komt en zij waarschuwt ons voor deze gebeurtenis 'wanneer het protestantisme haar hand over de kloof zal uitstrekken om de hand van de Roomse macht te grijpen. Wanneer ze haar hand over de kloof uitstrekt om de handen van het spiritisme te grijpen en wanneer onder invloed van deze drievoudige unie, ons land elk principe van zijn grondwet als een protestantse en republikeinse regering zal verwerpen en voorzieningen zal treffen voor de verspreiding van pauselijke onwaarheden en waanvoorstellingen, dan mogen we weten dat de tijd is aangebroken voor de wonderbaarlijke werking van de satan en dat het einde nabij is' (*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 451). God zal de 'wonderbaarlijke werking van de satan' tegemoet treden met de grootste manifestatie van hemelse macht sinds Pinksteren, met de uitstorting van de heilige Geest in de late regen. De aarde zal in vuur en vlam staan met de luister van God. Het evangelie zal tot aan de uiteinden van de aarde worden gepredikt door mensen die levende getuigen zullen zijn van de veranderende kracht van dat evangelie. Tienduizenden oprechte mannen en vrouwen zullen Babylon ontvluchten en zich voegen bij de volgelingen van Christus. Dan zal Jezus in heerlijkheid als in een stroomversnelling uit de hemel komen en zijn kinderen naar huis brengen.

Deel III: Levenslessen

Om over na te denken: De twee belangrijkste dingen in het leven zijn zelf Jezus kennen en anderen helpen Hem te leren kennen. Anders gezegd: de twee belangrijkste dingen in het leven zijn zelf klaar zijn voor de komst van Jezus en anderen helpen klaar te zijn als Hij komt. Hoe dichter we bij Christus komen, hoe meer we zijn heerlijkheid aan de wereld laten zien. Zoals Johannes schrijft: 'Het Woord is mens geworden en heeft in ons midden gewoond, vol

van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. ... Uit zijn overvloed hebben wij allen opnieuw genade ontvangen' (*Johannes 1:14,16*). Gods heerlijkheid weerspiegelen is vervuld zijn met de liefde, genade en kracht van Christus. Het is leven tot eer van zijn naam en tot eer van zijn koninkrijk.

In het officiële Engelse liedboek van de kerk staat lied 322 dat de titel heeft 'Nothing Between (daar staat niets tussen)'. Dat lied verwoordt het verlangen van elk hart dat zich heeft bekeerd: 'Niets tussen mijn ziel en de Heiland, niets van de bedrieglijke droom van deze wereld: ik heb afstand gedaan van alle zondige genoegens. Ik behoor bij Jezus! Daar zit niets tussen' (*The Seventh-day Adventist Hymnal* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 1985).

Vraag de leden van de gespreksgroep om de komende week na te denken over de onderstaande vragen:

1. Is er iets dat ik liever zou willen hebben dan Jezus? Zo ja, wat is dit voor 'afgod'? Wat neemt mijn tijd in beslag? Hoe breng ik mijn vrije tijd door? Waarmee houd ik mij in mijn diepste gedachten bezig?
2. Op welke manieren weerspiegelt mijn leven mijn uiterlijke geloofsbelijdenis? Hoe getuigen mijn daden van mijn geestelijke toewijding?
3. Als Jezus vandaag zou komen, zou ik er dan klaar voor zijn? Zo nee, waarom niet?
4. Beheerst Christus mijn leven volledig? Als Hij dat niet doet, wat staat er dan in de weg, en wat kan ik eraan doen, met de hulp van de heilige Geest?